

कारिकाभूतम् with the Commentary
चषक नृ पं. रमानाथ बालकृष्ण
करकरे - Edited and published
by H. शिवशैकर काशीराम पण्ड्या
at काठियावाड Printing Press, 100
leaves edn., राजदुर्गपत्तन, 1799 Saka era.

~~1173~~

1173

12

2008-05-33

74

Bill No. 5 / 07-08

अथकारिकामृतव्याख्यानचषका
भिधं प्रारभ्यते.

Centre for the Arts

SANS

181.43

KAR

	KALANIDHI
	Rare Book Collection
	ACC No.: <u>R-533</u>
IGNCA	Date: <u>26-2-08</u>

DATA ENTERED

Date 25/07/08

Indira Gandhi National

Centre for the Arts

शुद्धिपत्रम्.

पत्र	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३	१९	द्याः	द्या
४	२	धनेन	धित
६	१०	कात्य	कात्या
८	१७	द्याधं	द्याधं
१०	१	रति	रीत
१२	८	प्येत	प्येत
१३	२१	त्रित्वे	त्रित्व
१४	१४	त्रिभे	विभे
१९	१२	कारी	कारि
२०	१	किर्त्ति	कीर्त्ति
२०	१५	जग्रहे	जग्रह
२५	२१	विरोधात्	विरोधः
३०	५	क्षिव	क्षित
३०	१०	मेवा	मेव
३०	१२	चेरित्य	चेत्य
३०	१५	अत्रद्यापि	अत्रयद्यापि
३०	१६	श्वरम्॥ जग्मु	श्वरंजग्मु
३०	२२	तिचच	तिचव
३१	१५	तीति	ति
३१	२४	मुरप	मुप
३२	२३	नार्तित्र	नीर्तित्र
३३	१३	मध्यप्य	मध्यप्य
३४	३	शक्ति	शक्तिः
३५	१३	शिभट्ट	शिवभट्ट

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ नत्वाश्रीगुरुपादपद्ममलंस्वीयेसहस्रेदलेस्मृत्वा
 नाहतपद्ममध्यविलसच्छ्रीराजराजेश्वरीम् ॥ श्रीमातुःपदपंकजंचपितरंश्रीबालकृष्णाभिधं
 श्रुत्याद्यगमपारगंसुधिषणंतं सर्वदासंस्तुमः ॥ १ ॥ नागोजिभट्टैरुद्धृतंतत्राब्धेःकारिकामृतम्
 ॥ व्याख्यानंतन्यतेतस्यश्रीगुरोःसंप्रदायतः ॥ २ ॥ यद्यपितत्सुलभतरंतदाशयंकेचिदन्यथा
 ज्ञात्वा ॥ कुर्वत्यमृतेविषमतिमेवंकर्त्तरिमुधारोपः ॥ ३ ॥ कर्त्तरितुदोषभारंज्ञात्वावैगुर्वनुग्रह
 तः ॥ तद्दोषोद्धरणार्थतस्मादेतच्छ्रमश्चनोव्यर्थः ॥ ४ ॥ तत्रतावदिदं सप्तशतीस्तोत्रंसर्वकामदु
 घ्ननकेनचिन्निर्मितं किंतु वेदवदनाद्येव ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायां मेरुतंत्रे ॥ यथा
 वेदो ह्यनादिर्हित इत्सप्तशती स्मृतेति ॥ अतएवास्यमार्कंडेयपुराणांतर्गतत्वेऽपि पुराणसंख्याव
 हिर्भूतत्वात्खिलोतिनामाशिष्टावदंति ॥ भारते हरिवंशवत् ॥ अस्यस्तोत्रस्य व्यासकृतमिति
 लोके व्यवहारस्तु व्यासेन प्रकटीकृतत्वाद्बोध्यः ॥ तदुक्तं मेरुतंत्रे ॥ सप्तशत्यास्तु सकलंतत्वं

१ आगवादिमलरहितमित्यर्थः ॥

२ आदिनास्मृत्यादीनांसंग्रहः ॥

३ ननु सकलमित्यस्य त्रयोदशाध्यायमात्रप्रातिपाद्यं ॥ पादोनमित्यस्या किंचिदाधिकनवाध्यायप्रातिपाद्यं ॥ अर्धमित्यस्य

क्यहमेवहि ॥ पादोनंश्रीहरिवेत्तिवेत्यर्थेतुप्रजापतिः ॥ व्यासस्तुर्याशकंवेत्तिकोट्यंशमितरे
 जनाइति ॥ व्यासकृतत्वेतुकृतेरिच्छापूर्वकत्वादिच्छायाश्चज्ञानपूर्वकत्वात्तमःप्रकाशवद्दिरोध
 स्यजागरूकत्वात् ॥ नह्यंज्ञातपदार्थस्यबुध्यैनारूढस्यनामोच्चारणमपिबुद्धिमताक्रियमाणं
 लोकेकचिदप्युपलभ्यते ॥ तस्माद्व्यासेनप्रकटीकृतमित्येवार्थःकर्तव्यइतिसुधियोविभावयं
 तु ॥ रुद्रयामलेपि ॥ अस्तिगुह्यतमंदेव्यामाहात्म्यंसर्वासीद्धिदम् ॥ वाक्यैरर्थैश्चपद्यैश्चसप्तश

किंचिदधिकषडाध्यायप्रतिपाद्यं ॥ तुर्याशकमित्यस्यकिंचिदाधिकतृतीयाध्यायप्रतिपाद्यमित्यर्थःप्रतीयते ॥ नचेष्टा
 पातिः ॥ तथासतिव्यासस्यतावन्मात्रकर्तृत्वंकेनवर्धयतइतिचेन्न ॥ सप्तशतीत्वसमानाधिकरणायावंतोधर्मास्तत्प्रत्येका
 वाञ्छितसकलमित्यस्यार्थः ॥ एतद्विषयकज्ञानंशिवस्यैव ॥ सप्तशतीत्वसमानाधिकरणकृतिपयधर्मावाञ्छितविषयकज्ञानं
 हरेरितिक्रमेणोनानधर्मावाञ्छितविषयकज्ञानंप्रजापतिव्यासयोरितिनव्यासस्यसप्तशत्येकवर्णकर्तृत्वमपीति ॥

४ नहीति ॥ अज्ञातपदार्थस्यशाब्दबोधाविषयस्येत्यर्थः ॥

५ कुतइत्याह ॥ बुध्येति ॥ बुद्धिपदस्यशक्तिज्ञानमर्थः ॥ तथाचशक्तिज्ञानाविषयस्यशाब्दाविषयत्वंस्पष्टमेव ॥

६ युक्त्यासप्तशत्यारनादित्वंप्रसाध्यप्रमाणांतरमपिदर्शयति ॥ रुद्रयामलेपीति ॥ अस्तिगुह्यतममिति ॥

७ गुह्यतमत्वेहेतुमाह ॥ वाक्यैरिति ॥ यथासषडंगोवेदोज्ञेयोध्येतव्यश्चेतिश्रुत्यावाङ्मात्राध्ययनेनतदर्थज्ञानेनचै

त्यात्मकं शुभम् ॥ सविशेषपरं साक्षाच्चिच्छक्तिमहिमाश्रयम् ॥ तात्पर्यगत्या तत्कृत्स्नं निर्विशेष
चिदाश्रयमिति ॥ अस्य स्तोत्रस्य चिदाश्रयपरतया व्याख्यानं गौडपादीयभाष्ये स्पष्टम् ॥ तदप्ये
तन्मूलकमेवेति तत्रैव स्पष्टम् ॥ अस्य सप्तसप्तत्युत्तरचतुःशताधिकैकौ नविंशतिसहस्रार्णमाला
मंत्रात्मकस्य स्तोत्रस्य पाठे त्रैवर्णिकानामेवाधिकारः ॥ तथाच कालिकापुराणे ॥ मोहाद्वाका
मतः शूद्रः पुराणं संहितां स्मृतिम् ॥ पठन्नरकमाप्नोति पितृभिः सह पापकृदिति स्त्री शूद्राणां पुराण
स्तवपाठनिषेधात् ॥ एतेन विष्णुसहस्रनामसप्तशत्यादिस्तवपाठेनाधिकारइति कैमुत्येन सि
द्धम् ॥ स्पष्टीकृतं चैतदाचार्यभगवत्पादैः शूद्रः सुखमवाप्नुयादिति विष्णुसहस्रनामव्याख्याना
वसरे शूद्रः श्रवणेनैव न तु पाठादित्यादिना ॥ शूद्रकमलाकरे जगद्गुरुणा कमलाकरभट्टेनापि शू
द्राणां सर्वथा पौराणमंत्रपाठेऽपि नाधिकारः किमुत वेदमंत्रपाठे तत्तुल्यं भारतसप्तशत्यादिमंत्रपाठे
चनाधिकारइति विस्तरेणोपपादितमिति तत्रैव दृष्टव्यमिति दिक् ॥ एतेनाधुनिका ये शूद्रा गी

हिकामुष्मिकत्वं वेदस्य प्रतिपादितं तथास्य स्तोत्रस्यापि वाक्यैरर्थैश्च पदैश्चेत्यनेनैहिकामुष्मिकत्वं प्रतिपादितम् ॥ तथाचाना
दित्वं स्पष्टमेवेत्यन्यत्र विस्तरः ॥

ताविष्णुसहस्रनामसप्तशत्यादिस्तवपाठकुर्वन्तिते देवानां प्रिया इति बोध्यम् ॥ अस्य स्तोत्रस्य पा-
 ठप्रकारस्त्वस्मत्कृतदुर्गापाठक्रमे द्रष्टव्यः विस्तरस्त्वस्मद्गुरुचरणैर्दुर्गाप्रदीपे उक्तस्तत एवावधा-
 र्यः ॥ प्रकृतमनुसरामः ॥ अथेदं सप्तशतीस्तोत्रं श्लोकसंख्याभेदेन त्रिविधमपि व्यवस्थयैव त्रिभि-
 स्तंत्रैरवलंबितमपि न भिद्यते ॥ शास्त्रांतराधिकरणन्यायेन कर्मण इव सर्ववेदांतप्रत्ययन्यायेन
 श्रीविद्याया इव स्तोत्रस्याप्यैक्यात् ॥ ईषद्वैलक्षण्यस्याप्रयोजकत्वात् ॥ मनुचंद्रादिश्रीविद्याया
 भेदानां तंत्रभेदेन विलक्षणतयोद्धृतानामप्यैक्यस्य मंत्राविदां संमततायाः सेतुबंधे उपासकधुरीणै-
 र्भास्कररायैर्वर्णनाच्च ॥ इयांस्तु विशेषः ॥ यामलतंत्रावलंबेतु सप्तशतसंख्यापूर्यर्थं द्वात्रिंश-
 द्हारं नवार्णः शरणीक्रियते ॥ ज्ञानार्णवोक्तपाठावलंबेतु श्वेताननाश्वेतभुजेत्यादिनाम षोडशकं
 द्विःशरणीक्रियत इति तयोः सकारादिर्नुकारांतो मनुः परमदुर्लभ इति गौण्यासृष्टिन्यायेन व्यपदे-
 शो दुर्वारः ॥ कात्यायनीतंत्रोक्तपाठावलंबेतु मुख्य एव व्यपदेशः ॥ बहुभिः शिष्टैरयमेव पक्ष आह-
 तः ॥ अस्मिन् पक्षे तु सकृदादिरितितु मार्कंडेयपदादिमकारोपलक्षणं बोध्यम् ॥ वस्तुतस्तु मका-
 रादिर्नुकारांतः सप्तशत्यभिधो मनुरित्येव तंत्रपाठो मुख्य इति बहवस्तदातूपलक्षणस्वीकारक्लेशोने-
 तिलाघवम् ॥ तदेतत्तंत्रभेदेन त्रिविधपाठमध्ये कात्यायनीतंत्रमतमेव सर्वदेशे प्रचलितमिति तमा-

त्मकोमंत्रः ॥ ६ ॥ श्री श्री श्री छी श्री छी
 मंत्रा इति ॥ एवमेतावत्पर्यंतं चत्वारिंशन्मंत्रसंख्या जातेत्यर्थः ॥ चत्वार इति ॥ दुःखायेत्यार
 भ्यज्ञानिनोरपीत्यंज्ञाश्चत्वारः श्लोकात्मकामंत्रा इत्यर्थः ॥ पुनर्धमिति ॥ पुनर्ममास्येत्यर्धश्लो
 कात्मक एकोमंत्रः ॥ अत्रापि परममूले राजोवाचेति षण्मंत्राभादितांता इत्यनेनादिमाधार्तिमा
 धयोराद्यांत्याक्षरप्रतीकग्रहणेनोक्तार्थ एव तात्पर्यपूर्वोक्तं न विस्मर्त्तव्यम् ॥ किंच ॥ आद्यर्धकरणेभ

मंत्राश्चत्वारिंशदेवं चत्वारः श्लोकमंत्रकाः ॥

पुनर्धमृषिश्रार्धः श्लोकमंत्राः पुनर्दश ॥ ७ ॥

गवानिदमर्धस्यादिति वचनस्यापि सत्वात् ॥ अंत्यार्धस्य तूवाचांतास्तु ये मंत्रा इति परिभाषया
 मंत्रत्वसिद्धेः ॥ यत्त्वत्र पंचश्लोकमध्ये आद्यौद्वावर्धात्मकौ मंत्रावंत्याश्चत्वारः श्लोकात्मका इति
 कोचिदाहुस्तन्न ॥ पूर्वोक्तवचनविरोधात् ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ चार्ध इ
 ति ॥ च पुनर्ज्ञानमस्तीत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ श्लोकमंत्रा इति ॥ विषयश्चेत्यारभ्य सनातनी
 त्यंतादशश्लोकमंत्राः ॥ ७ ॥

माहात्म्यमुवाचतस्यैहविरिदं दत्तं तस्यै नम इति तदुचितसंबंधबोधकपादाध्याहारेण निर्वाहः ॥
अनयैव दिशा सर्वत्र निर्वाहः सुधियामुचित इत्यलं विस्तरेण ॥ ५ ॥ छ श्री
मार्कण्डेय इति ॥ मार्कण्डेय उवाचे त्येको मंत्रः ॥ ततस्तदनंतरं ततस्तावित्यर्धश्लोकात्मक एको
मंत्रः ॥ तदुक्तं भुवने शी संहितायाम् ॥ ततस्तावर्धमेतत्स्यादिति ॥ ततः समाधिर्नाम वैश्योसौ
सचेति श्लोकात्मक एको मंत्रः ॥ अर्धश्लोकेति ॥ पुनः उपविष्टेत्यर्धश्लोकात्मक एको मंत्रः ॥

मार्कण्डेयस्ततश्चार्धश्लोकः श्लोकात्मकः पुनः ॥

अर्धश्लोकात्मको मंत्रो राजार्धश्लोकमंत्रकः ॥ ६ ॥

एतेन गुप्तवत्यां ततस्ताविति श्लोकद्वये आद्यौ हार्धश्लोकात्मकावन्त्यस्तु कृत्वा तु तावित्येकश्लो
कात्मक इत्युक्तं तत्रादर्त्तव्यम् ॥ एवं विभागकरणे प्रमाणाभावात् ॥ अस्मन्मत्ते तु ततस्तावर्धमे
तत्स्यादित्याद्यर्धकरणे प्रमाणसत्त्वात् ॥ कात्ययनी तंत्रेऽपि ॥ तादिवर्णं च भुवनस्वरयुग्मारुणांति
ममित्याद्यां त्यप्रतीकग्रहणेनोक्तविभागस्य ध्वननाच्च ॥ राजेति ॥ राजोवाचेत्येको मंत्रः ॥ अ
र्धश्लोकमंत्रक इति ॥ अत्रकप्रत्ययोऽल्पे इति सूत्रात् ॥ तथा च भगवंस्त्वामहमित्यर्धश्लोका

पुचैकैकमंत्रत्वनिर्णयइवात्रापियैः संत्यज्येत्यस्योत्तरार्धस्थतच्छब्देन साकांक्षत्वात्तत्रैवान्वयेपर
 स्पराकांक्षानपायादुभयघटितमेकं वाक्यमेवमंत्रत्वनियामकमिति वाच्यम् ॥ उक्तलक्षणस्य
 कचित्सत्त्वेन सर्वत्वासत्त्वात् ॥ ब्राह्मणादिवाक्येषु मंत्रत्वाभावात् ॥ हुंफडादिपदमन्त्रेषु वाक्य
 त्वाभावाच्च ॥ सिद्धांते तु मंत्रत्वप्रसिद्धिविषयस्यैवमंत्रलक्षणत्वस्य तच्चोदकेषु मन्त्राख्येति सूत्रे जै
 मिनिना कथनात् ॥ अस्ति च सप्तशती मन्त्रे सर्वत्र भगवतः शिवस्य मंत्रत्वमिति व्यवहारः ॥ तथा
 च बलवत्प्रमाणमंतराप्रमाणाभासप्रमाणेन मंत्रविभागकरणे महाविश्वासेनाद्यथावदनुतिष्ठता
 मास्तिकानामहहर्धर्मविप्लवश्च कियान्वर्णनीयइतिसुधियो विभावयंतु ॥ न च मन्त्रार्थमन्त्रचैतन्यं
 योनिमुद्रां न वेत्ति यः ॥ शतकोटिजपेनापि मन्त्रसिद्धिर्न जायतइत्यादिवचनस्य मन्त्रैरेवमन्त्रार्थः
 स्मर्त्तव्यइतिसकलशास्त्रसिद्धांतस्य च बहुषु श्लोकेषु निराकांक्षशास्त्रबोधाभावो विरोधइति वाच्य
 म् ॥ तत्र तत्रानन्यगतिकत्वेन तत्तदुचितपदांतराध्याहारानुषंगादिना वाक्यपूर्तिराश्रयणीया ॥
 इषेत्वोर्जेत्वेत्यादौ छिनत्तीत्यस्याध्याहारेणावांतरवाक्यत्वस्वीकारदर्शनात् ॥ अतएव द्वादशो
 ध्यायेपशुपुष्पाधूषैश्चेति श्लोकद्वयस्यारण्ये प्रांतरेवापीति श्लोकचतुष्टयस्यैकान्वयित्वेऽप्युक्तरी
 त्याप्रतिश्लोकं भिन्नमन्त्रतासर्वैः स्वीक्रियमाणत्वात् ॥ यथामार्कण्डेय उवाचेत्यादौ मार्कण्डेयः यस्या

अर्धेति ॥ अर्धश्लोकात्मकौमंत्रावितिद्विवचनेनयैर्निरस्तइतिश्लोकेखंडद्वयंकृत्वामंत्रद्वयंसंपा
दनौयमित्यर्थः ॥ तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥ नृपस्योक्तिर्मातवर्णऐकारेणयुगादितः ॥ सकारो
विंदुसंयुक्तौतेमंत्रावीदशौमताविति ॥ वैश्योक्तिरिति ॥ तदनंतरंवैश्यउवाचेत्येकोमंत्रः ॥
पुनरर्धमिति ॥ पूर्वोक्तन्यायेनैवमेवतदित्यारभ्यनिष्ठुरमित्यंताश्चत्वारएवश्लोकास्तेष्वदिमार्धा
तिमार्धकरणेनपंचमंत्रत्वंबोध्यम् ॥ कात्यायनीतंत्रेचेयमेवरीतिरादिमार्धातिमार्धप्रतीकग्रहणेन

अर्धश्लोकात्मकौमंत्रौवैश्योक्तिस्तदनंतरम् ॥

पुनरर्धपुनःश्लोकत्रयमर्धपुनर्भवेत् ॥ ५ ॥

स्पष्टमेवबोधिता ॥ तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥ स्वरैकादशआदितः ॥ बन्धिबीजंविंदुयुक्तमंतेस्या
त्मनुपंचकमिति ॥ एतेनैवमेतादित्यादिचतुर्षुश्लोकेष्वद्यास्त्रयःश्लोकरूपाअंत्यौद्वावर्धश्लोका
त्मकौ ॥ यैः संत्यज्येत्यस्यपूर्वेणसहान्वयायोगात् ॥ उत्तरार्धस्थतच्छद्व्यस्यहार्दचेतिकर्मणश्चा
नेनैवान्वेतुंयोग्यत्वादित्यपास्तम् ॥ मंत्रत्वप्रयोजकप्रमाणस्यैवाभावात् ॥ नचार्थैकत्वादेकं
वाक्यंसाकांक्षंचेद्दिभागेस्यादितिजैमिन्युक्तलक्षणानुसारेणयजुःपुनिरवसानेष्वनियतावसाने

र्थः ॥ वैश्योक्तिरिति ॥ वैश्य उवाचेत्येकोमंतः ॥ तेन सह विंशतिर्मित्राः संपन्ना इत्यर्थः ॥ २ ॥ ३
 पुनरर्थमिति ॥ पुनः समाधिर्नामित्यर्थः श्लोकात्मक एकोमंतः ॥ पुनः पुत्रदारैरित्यारभ्य मक्षेमं
 किन्नुसांप्रतमित्यंतं श्लोकत्रयं श्लोकात्मकं मंतवत्यमित्यर्थः ॥ अर्धं पुनरिति ॥ पुनरर्थः श्लोकात्मक ए
 कोमंत इत्यर्थः ॥ अतः केचित् ॥ समाध्यायाः संस्थितांतास्त्रयः श्लोकरूपामंतास्ततः किन्नुतेषा

पुनरर्धं पुनः श्लोकत्रयमर्धं पुनर्भवेत् ॥

पंचविंशतिरेवं स्यूराजा षड्विंशतिस्ततः ॥ ४ ॥

मिति श्लोकस्य पूर्वोत्तरार्धरूपौ द्वौ मंतावित्याहुस्तदसत् ॥ समाधिर्नाम मंतो यमर्धो मंतस्तत
 स्त्रयः ॥ अंतिमार्धेन सहिताः पंचमंता उदीरिता इति भुवने शी संहिता विरोधात् ॥ एवं च पू
 र्वोक्तमंतैः सह पंचविंशतिर्मित्राः संपन्ना इत्याह ॥ पंचविंशतिरिति ॥ स्यूराजेत्यत्र ढलोपे पूर्व
 स्येति दीर्घः ॥ राजेति ॥ ततस्तदनंतरं राजोवाचेत्येकोमंतः ॥ तेन सह षड्विंशति संख्याका
 मंता जाता इत्यर्थः ॥ ४ ॥ श्री छ श्री छ श्री

तयत्तदातत्त्वममत्वाकृष्टचैतनइत्यस्यार्धमंतत्वमस्यैवमंतत्वपर्याप्त्याधिकरणतांगीकारेपूर्वापर
श्लोकानांपूर्णताभवति ॥ ईदृशसंकटस्थलेजैमिनिप्रभृतिभिःपरिशोधनेनन्यायानामेवनिर्ण
यकत्वात्इति ॥ तत्त्वक्तव्यं ॥ विभागबोधकवचनाभावेहिभाटादितंतोक्तन्यायानानिर्णय
कत्वंमस्तीतिसर्वशास्त्रसिद्धांतभूतंसम्यगुक्तम् ॥ अततुपूर्वोक्तवचनसत्वेकिंहिवचननंकुर्यादि
तिन्यायस्यजागरूकत्वेनाणुरपिविशेषोध्यवसायकरइतिन्यायेनवचनविरुद्धन्यायानानिर्णय

श्लोकमंत्राःसप्तदशाप्यर्धश्लोकात्मकस्ततः ॥

ऊनविंशतिरेवस्युर्वैद्योक्तिर्विंशतिस्तथा ॥ ३ ॥

यकत्वाभावात् ॥ किंच ॥ तयोदशेध्यायेस्वल्पैरहोभिर्नृपतेइत्यादिश्लोकत्रयेपरस्परापोक्षिता
नांपडर्धानांपणमंतत्वस्वीकारेणमंतत्वपर्याप्त्याधिकरणत्वैकवाक्यत्वयोःसामानाधिकरण्यस्य
क्वचित्सत्वेपिसर्वत्रासत्वेनभगवतातादृशनियमस्यास्वीकाराच्च ॥ स्पष्टश्चायमर्थोऽस्मद्गुरुच
रणकृतदुर्गाप्रदीपेकात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायाम् ॥ ध्वनितंचेदंश्रीमद्रौडपादाचार्यचरणैःस
प्तशतभाष्ये ॥ ऊनविंशतिरिति ॥ एवंचप्रथममंत्रेणसहिताएकोनविंशतिर्मंत्राःसंपन्नाइत्य

॥ तेन सप्तदशश्लोके पुनत्रार्धमंत्रोस्तीतिसूचितम् ॥ ततस्तदुत्तरं प्रत्युवाचेत्यर्धश्लोकात्मक एको
मंत्रः ॥ नन्वत्र प्रथमोपस्थितन्यायसूचीकटाहन्यायाभ्यां सर्वादौ विद्यमानस्य सावर्णिः सूर्यतन
य इत्यर्धस्य मंत्रत्वमस्त्विति चेन्न ॥ सार्धसप्तदशश्लोकमध्ये ऽष्टादशमंत्रकरणे पूर्णानां निवेशोत्त
रमेवार्धस्य निवेश इति न्यायेनांत्यार्धस्यैव मंत्रत्वौचित्यात् ॥ किंच ॥ उवाचांतास्तु ये मंत्रास्तेर्ध
मंत्रात्मकाः प्रिय इति हरगौरीतंत्रवचनेनाप्यंत्यार्धस्यैव मंत्रत्वसिद्धेः ॥ नचोवाचांता इत्यत्र षष्ठी

॥ विभज्य जुहुयान्मंत्रमिति कात्यायनीमतम् ॥

मार्कंडेय उवाचैकः सावर्ण्याद्याः स्ततः परम् ॥ २ ॥

तत्पुरुषस्वोकारे सावर्णिरित्याद्यर्धस्यापि मंत्रत्वसिद्धिरिति वाच्यम् ॥ तादृशवक्तुस्तात्पर्याभा
वात् ॥ अतएव कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायां बहुब्रीहिसमासस्वोक्त्यैवेदं वचनं सर्वत्रोपात्तम् ॥
किंच ॥ प्रत्युवाच सतं वैश्य इत्यर्धश्लोकमंत्रक इति गौडपादधृतवचनविरोधात् ॥ उभयविध
समासस्वोकारे गौरवाच्च ॥ स्यादेतत् ॥ भादतंत्रादिन्यायरसिका गुप्तवतीकारास्त्वेवमाहुः
॥ सार्धसप्तदशश्लोकमध्ये मध्येर्धश्लोकमंत्रास्तु चतुर्विंशतिरीरिता इति मध्यपदस्वारस्यात् सोर्चि

लंब्यैवादौस्तोत्रस्यश्लोकसंख्याआह ॥ अष्टसप्ततिरिति ॥ अस्मिन्स्तोत्रेऽष्टसप्तत्यधिकपंचशतश्लोकाइत्यर्थः ॥ सप्तशतसंख्ययेत्युत्तरान्वयि ॥ अत्रयद्यपिद्वात्रिंशतास्वरैर्युक्तएकोग्रंथोनिगद्यते ॥ सएवगदितःश्लोकस्तारानेत्रसमुद्भवइतिशक्तिसंगमतंत्रवचनेनग्रंथोद्वात्रिंशदक्षरीतितिकांडशेषवचनेनचद्वात्रिंशदक्षरात्मकानुपुच्छंदस्कस्यैवश्लोकत्वंप्रतीयतेतथापिपद्येय

श्रीशंवंदे ॥ अष्टसप्तत्युत्तराणांश्लोकानांशतपंचकम् ॥

प्रोक्तंसप्तशतीस्तोत्रेतत्सप्तशतसंख्यया ॥ १ ॥

शसिचश्लोकइत्यग्निपुराणवचनेनपद्यमांतेपिश्लोकशद्वस्यंप्रवृत्तेः ॥ तेनशक्रादयःसुरगणा निहतेत्यादिश्लोकानांश्लोकत्वसिध्याष्टसप्तत्यधिकपंचशतसंख्यासिद्धिः ॥ १ ॥ श्री तदेतत्कथंसप्तशतसंख्यास्यादतआह ॥ विभज्येति ॥ वक्ष्यमाणप्रकारेणसप्तशतसंख्ययामंत्रं विभज्यविभागंकृत्वाजुहुयादित्यर्थः ॥ इतिकात्यायनीमतमित्यनेनान्यतंत्रमतेन्यूनताबोधि तेतिभात्रः ॥ तमेवविभागमाह ॥ मार्कंडेयउवाचेति ॥ मार्कंडेयउवाचेतिप्रथमोमंत्रः ॥ तदुत्तरं सावर्णिशद्वआद्यःप्रथमोयेषामेतादृशयेश्लोकमंत्रास्तेसप्तदशेत्यर्थः ॥ अपिशद्वोनिश्चयार्थकः

पुनरर्थइति ॥ पुनःसंसारबंधेत्यर्थश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ अत्राप्येकादशश्लोकमध्येआदिमा
र्धातिमार्धकरणेनैवद्वादशसंख्याकामंत्रावोध्याः ॥ तदुक्तंगौडपादीयेकारिकामृते ॥ ज्ञानम
स्तीत्यर्थमंत्रोदशमंत्रास्ततःपरम् ॥ संसारेत्यर्थमंत्रःस्यादिति ॥ यत्तुगुप्तवत्यांज्ञानमस्तीत्ये
कादशश्लोक्यानुचरमश्लोकएवार्धमंत्रद्वयंनतुप्रथमश्लोकार्धज्ञानेपिसतीत्यादेरुत्तरार्धस्थकण
मौक्षादिनैवान्वयात्तूह्युक्ततदसत् ॥ उक्तवचनाविरोधेनकिं हि वचनंनकुर्यादिति न्यायस्यजा

पुनरर्थःपुनाराजाभगवन्कोतिचार्धकम् ॥

ब्रवीतिचपुनःश्लोकःपुनरर्थततोऽपिः ॥ ८ ॥

गरूकत्वेनचोक्तहेतोरप्रयोजकत्वात् ॥ अतएवकात्यायनीतंत्रेभगवताशिवेनसर्वत्रप्रतीकग्र
हणसंकेतेनमंत्रविभागोदर्शितः ॥ अत्रापिपरममूले ॥ अथोवाचक्रपिज्ञानमस्तीत्यारभ्यपा
र्वति ॥ सर्वेश्वरेश्वरीत्यंतामंत्राद्वादशकीर्तिताइतिसंकेतेनैवमंत्रविभागोदर्शितः ॥ यतोस्मिन्सं
केतशास्त्रेभाट्टादितंत्राणांप्रायशउपयोगाभावात् ॥ अतएववेदांतमूर्धन्यगौडपादाचार्यैःसप्तश
तीभाष्येसप्तशतमंत्रप्रतीकग्रहणसंकेतेनैवव्याख्यानंकृतंतेनैवमंत्रविभागोपिदर्शितः ॥ नतुभा

दृढतन्वादिन्यायानां कोलाहलः कृतः ॥ यदितुकठिनतरविचारएवस्वारस्यंचेतदाव्यामोहकत्वप्र
 संगः ॥ तस्मान्मन्त्रशास्त्रेयुक्तयैवतात्पर्यनिष्कासनोयमिति मन्त्रविदामुपदेशः ॥ एवं सति गुप्तवत्या
 मतिसूक्ष्मदर्शिभिर्भास्कररायैस्तन्त्रविचारशैलीपरित्यज्यकेवलश्रौतस्मार्तवत्कठिनतरविचारे
 णैव सर्वत्र मन्त्रविभागः कृत इति तत्किं कारणमिति त एव प्रष्टव्याः ॥ वस्तुतस्तु मन्त्रविभागबोधक
 विशेषवचनाज्ञानमूलक एव सर्वत्र व्याख्यानोद्धेख इत्येवमप्रतिभाति ॥ अत एव गुप्तवत्या प्रत्यु
 वाचसतं वैश्यः प्रश्रयावननो नृपमित्यर्थं मन्त्रविचारेन हि प्रतीकविशेषमुपादायायमर्थं मन्त्रस्तन्त्रे
 निर्दिष्टेन किं हि वचनं न कुर्यादिति न्यायेन बहुष्वेव कुसृष्टिरंगीकार्यानां पयोरिति रयात् ॥ तद
 भावे त्वेतदेव नियामकमित्युक्तमिति दिक् ॥ न चात्र तन्त्रे पुद्गलानि नामापि चेतांसीति श्लोकमन्त्रस्य
 परममोहनफलकप्रयोग उपलभ्यते तद्दिरोध इति वाच्यम् ॥ अस्य सप्तशतमन्त्रविभागस्य होमतर्प
 णकर्मण्येवेति वक्ष्यमाणकात्यायनी तन्त्रवचनसत्त्वेनाविरोधाभावात् ॥ केवलमन्त्रजपेतुनायं मन्त्रवि
 भागनियमः ॥ अत एव केवलमन्त्रजपे भगवत्याकृतं सर्वमित्यारभ्य सार्धं त्रिश्लोक्यात्मकस्य मन्त्र
 त्वमुक्तं सप्तशतमन्त्रविभागे तु वेदसंख्यामन्त्रविभाग उक्तः संगच्छते ॥ किंच स्तुतासुरैरिति श्लोका
 त्मकस्य सप्तशतमन्त्रविभागे मन्त्रत्वं सर्वेषां मतो निर्वादिताम् ॥ केवलमन्त्रजपेतुं करोतु सान इत्यर्थ

स्यैवमन्त्रत्वमुक्तंतत्तांतरादौ ॥ एतेनेत्थं यदायदेति मन्त्रोपिव्याख्यातइत्यन्यत्रविस्तरः ॥ पु
 नाराजेति ॥ पुनः राजोवाचेत्येकोमन्त्रः ॥ पुनाराजेत्यत्रदूलोपे पूर्वस्य दीर्घोणइत्यनेन दीर्घः ॥
 भगवन्केतीति ॥ च पुनः भगवन्काहिसेत्यर्थश्लोकात्मक एकोमन्त्रः ॥ ब्रवीतीति ॥ ब्रवीतिकथ
 मिति श्लोकात्मक एकोमन्त्रः ॥ पुनरर्थमिति ॥ पुनस्तत्सर्वमित्यर्थश्लोकात्मक एकोमन्त्रः ॥ त
 दुक्तं कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायाम् ॥ भगवन्केत्यर्थमन्त्रइति ॥ अंत्यार्थस्य तूवाचांतास्तु ये मन्त्रा
 स्ते र्धमन्त्रात्मकाः प्रियइति हरगौरीतंत्रोक्तपरिभाषयामन्त्रत्वं बोध्यम् ॥ एतेन भगवन्निति श्लोकद्व
 ये चरमावर्धश्लोकमन्त्रावितिकेनचिदुक्तं तन्निरस्तम् ॥ ततोऋषिरिति ॥ ततस्तदनंतरं ऋषिरुवा
 चेत्येकोमन्त्रः ॥ ८ ॥

छ

श्री

छ

श्री

पुनरर्थपुनःश्लोकाः षण्मन्त्राः पुनरर्थकम् ॥

निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलां तेजसः प्रभुः ॥ ९ ॥

पुनरर्थमिति ॥ पुनर्नित्यैव सेत्यर्थश्लोकात्मक एकोमन्त्रः ॥ पुनःश्लोकाइति ॥ तथापीत्यार
 भ्यकारिणीमित्यंताः षट्श्लोकरूपामन्त्राः ॥ पुनरर्थकमिति ॥ निद्रां भगवतीमित्यर्थश्लोका

त्मकोमंत्रः तत्राविशेषमाह ॥ निद्रामिति ॥ कात्यायनीतंत्रमतेनिद्रांभगवतीविष्णोरतुलां
 तैजसःप्रभुरित्येवपाठोबोध्यः ॥ यद्यपिस्तौमिनिद्रांभगवतीविष्णोरतुलतेजसइतिकचिद्दृश्य
 तेतथाप्येतत्तत्त्वानुसारिभिर्नादत्तव्यइतीत्येवेत्येवकारेणबोधितमित्यर्थः ॥ तदुक्तंकात्यायनी
 तंत्रे ॥ नित्यैवसाजगन्नादौप्रभुरन्तेष्टमंत्रकाइति ॥ अत्राप्यादिमार्धातिमार्धप्रतीकग्रहणेनै
 वाद्यार्धत्यार्धयोर्मंत्रत्वंबोधितम् ॥ गौडपादायेकारिकामृतेपि ॥ नित्यैवेत्यर्धमंत्रकः ॥ षण्मंत्रास्तु
 ततःप्रोक्तानिद्रामित्यर्धमंत्रकइति ॥ एतेननित्यैवेतिसप्तश्लोक्यांप्रथमश्लोकपूर्वोत्तरार्धयोर्मंत्र
 त्वंकेनचिदुक्ततन्मूलतंत्राशयाज्ञानमूलकमितिबोध्यम् ॥ ९ ॥ श्री श्री

इत्येवपाठोमंत्राणामेकसप्ततिरेवहि ॥

ब्रह्मार्धश्लोकमंत्रोथश्लोकमंत्रास्त्रयोदश ॥ १० ॥

मंत्राणामिति ॥ एतावत्पर्यंतमंत्राणांसंख्यैकसप्ततिर्बोध्येत्यर्थः ॥ एवशब्दोनिश्चयार्थकः
 ॥ हिशब्दोवाक्यालंकारे ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मोवाचेत्येकोमंत्रः ॥ अर्धश्लोकइति ॥ त्वंस्वाहा
 त्वंस्वधेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ अथेति ॥ अथानंतरंमुधात्वमित्यारभ्यलाघ्वित्यंतास्त्रयोद
 शश्लोकात्मकामंत्राइत्यर्थः ॥ १० ॥ श्री ल श्री ल श्री

अर्धश्लोकइति ॥ बोधश्चेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ अत्रकेचित् ॥ त्वंस्वाहेत्यादिच
तुर्दशश्लोक्यामंत्यश्लोकएवपूर्वोत्तरार्धयोर्मंत्रत्वंनायार्धात्यार्धयोरित्याहुस्तदसत्॥अथब्रह्मोवा
चततस्त्वंस्वाहात्वंस्वधादिमाः ॥ महासुरांतिमामंत्राइतिकात्यायनीतंत्रव्याख्यानेगुरुचरणैरा
द्यांत्ययोरेवमंत्रत्वस्वीकारात् ॥ अतएवाद्यांत्ययोःप्रतीकग्रहणंसंगच्छते ॥ किंचैकत्रनिर्णीतः
शास्त्रार्थोऽसतिबाधकेऽन्यत्रापीतिन्यायस्यजागरूकत्वेनसर्वत्रादिमार्धांतिमार्धयोरेवमंत्रत्व

अर्धश्लोकऋषिश्चार्धश्लोकःश्लोकास्तुपंचवै ॥

स्यकलृप्तत्वाच्च ॥ ध्वनितंचेदंश्रीमद्रौडपादाचार्यचरणैःसप्तशतीभाष्ये ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषि
रुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ चार्धश्लोकइति ॥ चपुनःएवंस्तुतेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ श्लोकाइति ॥
विष्णोरित्यारभ्यविमोहितावित्यंताःपंचश्लोकात्मकामंत्राइत्यर्थः ॥
पुनरर्धमिति॥उक्तवंतेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥ ऋषिरेवंस्तुतेत्याद्याःसप्त
स्युःकेशवांतिमाइति ॥ अन्यत्रापि॥ एवंस्तुतेत्यर्धमंत्रःपंचमंत्रास्ततःपरम्॥ उक्तवंतावर्धमनुरि
ति॥एतेनैवंस्तुतेतिश्लोकषट्केचरमश्लोकपूर्वोत्तरार्धयोर्मंत्रत्वंतत्रतावप्यातिबलोन्मत्तावितिप्र

थमार्धजातावित्यस्याध्याहोरेणपूर्णत्वसंभवात् ॥ एवंस्तुतेत्यस्यार्धमंत्रत्वेउत्तरार्धस्थितस्यनिहं
तुमित्यस्यपूर्वैणैवान्वययोग्यत्वात्तदुत्तरान्वयायोग्यत्वाच्चमंत्रत्वभंगापत्तिरित्यपास्तम् ॥ परस्प
रान्वयरूपहेतोर्मंत्रत्वसाधकाभावादित्युक्तमेवपूर्वमस्माभिः ॥ किंचांत्यार्धद्वयस्वीकारेउक्तव
चनविरोधात् ॥ एकत्रनिर्णीतःशास्त्रार्थोऽसतिबाधकेऽन्यत्रापीतिन्यायविरोधाच्च ॥ मंत्राणामि

पुनरर्धेतुमंत्राणांसपंचनवतिःस्मृता ॥ ११ ॥

ति ॥ एतावत्पर्यंतमंत्राणांसंख्यापंचनवतिर्जातेत्यर्थः ॥ मध्येमध्येसंख्यापिंडकथनंतुश्लोकसं
ख्यातोमंत्रसंख्यायाअत्यंतविप्रकर्षेणगणकबुद्धिभ्रमनिरासार्थबोध्यम् ॥ ११ ॥

भगवानिति॥भगवानुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ अर्धमंत्राविति॥भवेतामितिश्लोकेखंडद्वयंकृत्वा
धार्त्मिकौद्वौमंत्रौभवतइतिशेषः ॥ ऋषिरिति॥ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोकार्धकंपुनरिति
॥ पुनर्वंचिताभ्यामित्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ तदुक्तंहरगौरीतंत्रे ॥ वंचिताभ्यामयंमंत्रोह्य
र्धमंत्रोजलप्रदइति ॥ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ
श्लोकमंत्रइति ॥ विलोकयेतिश्लोकात्मकएकोमंत्रः ॥ केचित्तुविलोकयेत्यर्धस्यपूर्वार्धोक्तकर्म

गवसाकांक्षत्वादुक्तविभागापेक्षयाविपरितमं त्रविभागमाहुस्तदसत् ॥ उक्तप्रकारेणाद्यार्धस्य
मंत्रत्वेसिद्धेत्यार्धस्यमंत्रत्वासंभवात् ॥ नचोवाचांतास्तुयेमंत्रास्तेर्धमंत्रात्मकाःप्रियङ्गातिहर
गौरतिंत्रोक्तपरिभाषयांत्यार्धस्यापिमंत्रत्वसंभवइतिवाच्यम् ॥ तथात्वेमध्यार्धस्यापिमंत्रत्वं
स्यात्तथाचसंख्याधिकापत्तेः ॥ तस्माद्वंचिताभ्यामयंमंत्रोह्यर्धमंत्रोजलप्रदइतिविशेषवचने
नसामान्यवचनस्यबाधोक्तव्यः ॥ अतएवकात्यायनीतंत्रेआद्यार्धस्यप्रतीकग्रहणंसंगच्छते ॥

भगवानर्धमंत्रौद्वौऋषिः श्लोकार्धकंपुनः ॥

श्लोकमंत्रौऋषिःश्लोकद्वयमंत्रद्वयंभवेत् ॥ १२ ॥

तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥ अथर्षिर्वंचिताभ्यामित्येतन्मंत्रद्वयंशिवइति ॥ एवंसतिबलवत्प्रमाणमं
तरासामान्यन्यायेनमंत्रविभागकरणंअथचप्राचीनाशयमज्ञात्वास्वर्ग्यथेतेषामपशद्ववर्णनंतल्ले
खनंचमहतामनुचितमिति सुधियोविभावयंतु ॥ अत्रविलोक्येत्यर्धानंतरंप्रीतौस्वस्तवयुद्धेन
श्लाघ्यस्त्वंमृत्युरावयोरित्यर्धमधिकंकचिद्दृश्यतेतदधिकमेवप्रकृततंतोक्ताध्यायश्लोकसंख्या
विरोधात् ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोकद्वयमिति ॥ तथेत्युक्तवेत्यादिश्लो
कद्वयात्मकमंत्रद्वयंनार्ताधर्ममंत्रोस्तीतिभावः ॥ १२ ॥

श्री

छ

श्री

लिकयोरेकमूर्तित्वान्मधुकैटभहननं कालिकयैव कृतमिति बोध्यमिति संक्षेपः विस्तरस्त्वस्मत्कृतदुर्गामहोदधौ द्रष्टव्यः ॥ इतिकारिकामृतव्याख्याने च षकाभिधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १३ ॥

अध्यायादाविति ॥ द्वितीयाध्यायस्यादौ ऋषिरुवाचेत्येकोऽमंत्रः ॥ मनुर्मंत्रः ॥ अत्रैव कारो इतरव्यावर्तकः तथा चास्मिन् द्वितीयेऽध्याये एक एवोवाचमंत्र इति भावः ॥ एव ऋषिरित्यत्र ऋत्य क इति प्रकृतिभावात्संध्यभावः ॥ अष्टषष्ठोति ॥ देवासुरमित्यारभ्याऽध्यायसमाप्तिपर्यन्ता अष्टषष्ठिमिताः श्लोकास्तावन्त एव मनवोऽमंत्रा इत्यर्थः ॥ १४ ॥

अध्यायादावेव ऋषिरुवाचेतिसकृन्मनुः ॥

अष्टषष्ठिमिताः श्लोकास्तावन्तो मनवः स्मृताः ॥ १४ ॥

एकोनसप्ततिः सर्वेऽध्याये मंत्रा द्वितीयके ॥

॥ इतिकारिकामृते द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

द्वितीयकेऽध्याये सर्वे मंत्राः कति संतत्यत आह ॥ एकोनसप्ततिरिति ॥ अस्मिन् द्वितीयेऽध्यायेन वषष्ठिसंख्याकाः सर्वे मंत्रा भवन्तीति शेषः ॥ तदुक्तं कात्यायनीतत्वे ॥ द्वितीये ऋष्युवाचेति

नवषष्ठ्याहुतिः क्रमादिति ॥ अततां विलोक्य मुदं प्रापुरित्यर्धानंतरंततो देवाददुस्तस्यैस्वानि
स्वान्यायुधानिचेत्यर्धमधिकं कचिद्दृश्यते तदधिकमेव ॥ उक्तश्लोकसंख्याविरोधात् ॥ केचि
त्तु ततो देवाददुरित्यर्धस्वीकृत्य कबंधायुयुधुर्देव्या गृहीतपरमायुधा इत्यर्धपरित्यज्य श्लोकसंख्या
विरोधपरिहारं कुर्वतिततोक्तार्धस्वीकारे विशेषवचनाभावेनानादिशिष्टाचारविरोधोदुष्परिहरइ
ति द्रष्टव्यम् ॥ एवं समंता व्याप्य संस्थितामित्यस्योत्तरमष्टाशीतिसहस्रेण सखाभिः परिवारिता

आदावृषिरुवाचैकः पंचत्रिंशत्ततः परम् ॥ १५ ॥

मित्यर्धमधिकमेव ॥ एवं गजवाजिसहस्रौघैरनेकैरुयदर्शनः ॥ उग्रश्चात्सुग्रवीर्यश्चाबिनेतश्च महा
बल इति चरणत्रयमधिकं कचिद्दृश्यते तदप्येतत्तत्रानुसारिभिर्नादत्तव्यम् ॥ इति कारिका मृत
व्याख्याने च पकाभिधेद्वितीयोऽध्यायः ॥

आदाविति ॥ तृतीयेऽध्याये आदावृषिरुवाचेत्येकोऽमंत्रः ॥ पंचत्रिंशदिति ॥ ततः परं निह
न्यमानमित्यारभ्य मुखरागाकुलाक्षरमित्यंताः पंचत्रिंशच्छ्लोकात्मका मंत्रा इत्यर्थः ॥ अतसा
र्धचतुस्त्रिंशच्छ्लोकानंतरमुवाच तं मदोद्धतेत्यर्धस्योवाचां तत्वेनोवाचां तास्तु ये मंत्रा इति हरगौरीतं

तौक्तपरिभाषयामन्तत्वं प्राप्तं तथा पिततस्तृतीयेध्यायेतु ऋषिः प्रोवाच देशिके ॥ पञ्चात्रिंशत्ततः
 श्लोकमन्त्राज्ञेयावराननइतिकात्यायनीतन्तस्थविशेषवचनेनोक्तसामान्यवचनस्य बाधात् ॥ किं
 च ॥ नवषष्ठ्याहुतिः क्रमादिति मन्त्रसंख्याविरोधात् ॥ एवमग्रेपि द्रष्टव्यम् ॥ १५ ॥
 तदेवाह ॥ निहन्यमानाद्याइति ॥ देव्युवाचेति ॥ पञ्चात्रिंशच्छ्लोकानन्तरं देव्युवाचेत्येकोमन्त्रः
 गर्जगर्जेति ॥ अपरोगर्जगर्जेति श्लोकात्मक एकोमन्त्रः ॥ १६ ॥

निहन्यमानाद्याः श्लोकामुखरागाकुलाक्षरम् ॥

इत्यन्ता देव्युवाचैको गर्जगर्जेति चापरः ॥ १६ ॥

ऋषिवाक्यं ततश्चैव मुक्तेवेति श्लोकपञ्चकम् ॥

चतुश्चत्वारिंशदेवं सर्वे मन्त्रास्तृतीयके ॥ १७ ॥

इतिकारिकामृते तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ऋषिवाक्यमिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमन्त्रः ॥ ततश्चैवेति ॥ तदनन्तरमेव मुक्तेवत्यारभ्य गणाइ
 त्यन्ताः पञ्चश्लोकात्मका मन्त्रा इत्यर्थः ॥ अध्यायमन्त्रसंख्या आह ॥ चतुरिति ॥ एवं तृतीयेध्याये स

र्वेमंत्राश्चतुश्चत्वारिंशत्संख्याकाभवंतीतिशेषः ॥ तथाचैकचत्वारिंशत्श्लोकरूपाः ऋषिद्वयंदे
व्युक्तिरेकेतिमिलित्वाचतुरधिकचत्वारिंशत्संख्याजाताइतिभावः ॥ तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥
एवमाहुतयस्तत्रचत्वारिंशच्चतुर्युताइति ॥ १७ ॥ इतिकारिकामृतव्याख्यानेचषकाभिधेतृती
योध्यायः ॥ ३ ॥

ततइति ॥ ततस्तदनंतरंचतुर्थेध्यायेप्रथमंऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोकाइति ॥ ततस्ततः

ततश्चतुर्थेऋष्युक्तिश्लोकाःषट्त्रिंशतिस्ततः ॥

ऋष्युक्तिश्चततश्चैवश्लोकौद्वौमंत्ररूपिणौ ॥ १८ ॥

परंपाङ्क्तिंशतिश्लोकात्मकामंत्राइत्यर्थः ॥ तत्रशक्रादयइत्यारभ्यनमस्तेइत्यंतावत्तच्छंदस्कास्तत
श्चत्वारःशूलेनेत्यारभ्यरक्षसर्वतइत्यंताःकवचरूपाअनुष्टुप्छंदस्काइतिविवेकः ॥ ऋष्युक्ति
रिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ ततश्चैवेति ॥ ततस्तदनंतरमेवंस्तुतासुरैरित्यारभ्यसुरानि
त्यंतौद्वौश्लोकात्मकौमंत्रावित्यर्थः ॥ १८ ॥

देव्युक्तिरिति ॥ देव्युवाचेत्येकोमंत्रः ॥ अप्यर्धमंत्रइति ॥ त्रियतांत्रिदशाइत्यर्धश्लोका

त्मकोमंत्रः ॥ अत्रव्रियतामित्यर्धश्लोकानंतरंददाम्यहमतिप्रीत्यास्तवैरेभिः सुपूजिता ॥ क
र्तव्यमपरं यच्च दुष्करं तन्निवेद्यतामिति श्लोकः क्वचित्पठ्यते तथाप्येतत्तत्रानुसारिभिर्नादकर्तव्यइ
ति भावः ॥ अन्यथा वक्ष्यमाणाध्यायमंत्रसंख्याविरोधात् ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ देव्युक्ति
र्व्रियतांमंत्रः कथितः षोडशाक्षरइति ॥ देववागिति ॥ अथानंतरंदेवा ऊचुरित्येकोमंत्रः ॥
भगवत्येति ॥ भगवत्याकृतंसर्वमित्यर्धश्लोकात्मक एकोमंत्रः ॥ १९ ॥

देव्युक्तिश्चाप्यर्धमंत्रो व्रियतामथ देववाक् ॥

भगवत्याकृतंसर्वमित्यर्धश्लोकमंत्रकः ॥ १९ ॥

यदयमिति ॥ यदयं निहतः शत्रुरित्यादितयः श्लोकात्मकामंत्रा इत्यर्थः ॥ अत्रेत्याद्याः
श्लोकमंत्रका इति बहुवचनं तु कपिजलाधिकरणन्यायेन त्रित्वे एव पर्यवसन्नमिति बोध्यम् ॥ नच
सार्धत्रयश्लोकेषु उवाचां तास्तु ये मंत्रा इति हरगौरीतंत्रोक्तपरिभाषयांत्यार्धस्यैव मंत्रत्वमिति वा
च्यम् ॥ वक्ष्यमाणभुवने शीसंहितावचनेनोक्तसामान्यवचनस्य बाधात् ॥ अतएव कात्यायनी
तंत्रेपि ॥ भगवत्याकृतंवदेदित्यनेनाद्यार्धस्यैव मंत्रत्वमुक्तम् ॥ तदुक्तं भुवने शीसंहितायाम् ॥ भ

गवत्येत्येतदर्थं सर्वाशापूरकं स्मृतमिति ॥ एतेन भगवत्यादित्रयः श्लोकरूपमंत्रास्ततोर्ध्वश्लोक
मंत्र इति केषांचिदुक्तिः प्रत्युक्ता ॥ केवलमंत्रजपे तु भगवत्येत्यादिसर्वदां विके इत्यंतोऽध्युष्ट
श्लोकात्मक एक एव मंत्रोद्वादशाधिकशताक्षरः सर्वापत्तिनिवारणफलकस्तंत्रांतरे प्रयोग उक्त इ
ति बोध्यम् ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येको मंत्रः ॥ श्लोका इति ॥ इति प्रसादितेत्यादिकथया
मित इत्यंताश्चत्वारः श्लोकात्मकामनवो मंत्राः परिकीर्तिता इत्यर्थः ॥ २० ॥

यदयं निहतः शत्रुरित्याद्याः श्लोकमंत्रकाः ॥

ऋषिः श्लोकास्तु चत्वारो मनवः परिकीर्तिताः ॥ २० ॥

सर्वे श्लोकाश्चतुर्थेतुषट्त्रिंशत्कथिताः पुनः ॥

पंचत्रिंशच्छ्लोकरूपाः पंचोवाचपदांकिताः ॥ २१ ॥

अथाध्यायश्लोकसंख्या आह ॥ सर्वे श्लोका इति ॥ स्पष्टार्थः ॥ मंत्रसंख्या आह ॥ पंचत्रिंश
दिति ॥ तत्र पंचत्रिंशच्छ्लोकरूपा देवानां देव्याश्चैकैकोक्तिः ऋषिवाक्यत्रयं एवं पंचाथ चार्धमंत्र
द्वयं तथा च द्विचत्वारिंशत्संख्याकाः सर्वे मंत्रा भवन्तीति शेषः ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ श्लोका

श्चतुर्थेध्यायेतुपंचत्रिंशत्परश्वरि ॥ अर्धमंत्रद्वयेनैवचत्वारिंशद्वियुक्पुनरिति ॥ अत्राध्यायत्र
यात्मकस्यमध्यमचरित्रस्यदेवतामहालक्ष्मीर्बोध्या ॥ महालक्ष्म्यातिभेदतइतिकात्यायनीतं
तोक्तेः ॥ इतिकारिकामृतव्याख्यानेचषकाभिधेचतुर्थोध्यायः ॥ ४ ॥

अथपंचमाध्यायस्यश्लोकसंख्याआह ॥ षट्सप्ततिरिति ॥ २२ ॥

अर्धमंत्रद्वयेनैवचत्वारिंशद्द्वयाधिकाः ॥

इतिकारिकामृतेचतुर्थोध्यायः ॥ ४ ॥

षट्सप्ततिश्लोकयुक्तेध्यायेमंत्रास्तुपंचमे ॥ २२

एकोनत्रिंशदधिकंशतंकात्यायनीमते

ऋषिवाक्यंततश्चैवपुराशुंभादयश्चषट् ॥ २३ ॥

मंत्रसंख्याआह ॥ एकोनत्रिंशदिति ॥ अस्मिन्पंचमेध्यायेषट्सप्ततिश्लोकयुक्तेवक्ष्यमा
णमंत्रविभागेनैकोनत्रिंशदधिकशतंमंत्राभवंतीतिशेषः ॥ तमेवविभागमाह ॥ ऋषिवाक्य

मिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ पुरेति ॥ ततःपुराशुंभमित्यादिषट्श्लोकात्मकामंत्रादित्य
र्थः ॥ क्वचिद्देशेपंचमाध्यायारंभेश्लोकत्रयमधिकंपठ्यते ॥ पुराशुंभनिशुंभाख्यावसुरौघोर
दर्शनौ ॥ अप्राप्तयौवनावेवचेरतुस्तपउत्तमम् ॥ वर्षाणामयुतंदिव्यंराजन्विस्मापनप्रदम् ॥ नि
राहारौयतात्मानौपुष्करेलोकपावने ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ततोभिल
षितान्कामांस्तयोःप्रादादनुत्तमानितितदधिकमेव ॥ वक्ष्यमाणसंख्याविरोधात् ॥ २३ ॥

श्लोकमंत्रास्ततोदेवाऊचुश्चैवाष्टमोमनुः ॥

नमोदेव्यादिकाःश्लोकाःपंचमंत्राःप्रकीर्तिताः ॥ २४ ॥

त्रयोदशैवमंत्रास्तुयादेवीत्यादयोपिच ॥

एकविंशतिकाःश्लोकाभ्रांत्यंतास्तेषुमंत्रकाः ॥ २५ ॥

देवाऊचुरिति ॥ ततोदेवाऊचुरित्येकोष्टमोमनुर्मतइत्यर्थः ॥ नमोदेव्यादिकाइति ॥ न
मोदेव्यैमहादेव्याइत्यारभ्यकृत्यैनमोनमइत्यंताःपंचश्लोकात्मकामंत्राः ॥ २४ ॥

एवमेतावत्पर्यंतंपंचमेध्यायेत्त्रयोदशसंख्यामंत्राजाताइत्यतआह ॥ त्रयोदशैवमिति ॥

यादेवीति ॥ यादेवोसर्वभूतेषुविष्णुमायेतिशद्वितेत्यारभ्यभ्रांतिरूपेणसंस्थितेत्यंतायएकविंशतिःश्लोकास्तेषुश्लोकेषुप्रतिश्लोकंखंडतयेणतयोमंताःकार्यास्तथाचैकविंशतिश्लोकेषुसर्वमंतास्त्रिषष्टिसंख्याकाज्ञेयाइत्यर्थः ॥ २५ ॥

पुनरिति ॥ पुनरेकविंशतिश्लोकानंतरमिन्द्रियाणामधिष्ठात्रीत्येकश्लोकात्मकोमंतः ॥ चितिरूपेतिचेति ॥ अत्रापिपूर्वोक्तरीत्यातयोमंताःकार्याइत्यर्थः ॥ २६ ॥

प्रतिश्लोकंत्रयोमंत्राज्ञेयाःसर्वेत्रिषष्टिकाः ॥

पुनःश्लोकात्मकोमंत्राश्रितिरूपेतिचत्रयम् ॥ २६ ॥

त्रयोविंशतिश्लोकेषुमंत्रावैसप्तषष्टिकाः ॥

यादेवीसर्वभूतेषुविष्णुमायेतिशदिता ॥ २७ ॥

तयोविंशतिरिति ॥ एवंतयोविंशतिश्लोकेषुसप्तषष्टिर्मंताजाताइत्यर्थः ॥ अत्रपुनःपुनःसंख्यापिंडकथनंतुश्लोकसंख्यातोमंतसंख्यायाअत्यंतविप्रकर्षेणगणकबुद्धिभ्रमनिरासार्थबोध्य

म् ॥ अथ प्रतिश्लोके खंड त्रयेण त्रयोमंताः कार्या इत्युक्तं तत्कथं खंड त्रयं कर्तव्यमित्यत आह ॥ या दे
वी सर्वभूतेष्विति ॥ २७ ॥

या देवी त्र्यारभ्य नमस्तस्या इत्यंतं विंशत्यक्षरात्मकं प्रथमखंडं कार्यम् ॥ ततो नमस्तस्या इ
ति चतुरक्षरात्मकं चतुर्थ्यंतं द्वितीयखंडम् ॥ २८ ॥

नमस्तस्या इति प्रोक्तो विंशत्यक्षरकोमनुः ॥

नमस्तस्या इति प्रोक्तश्चतुरक्षरकोमनुः ॥ २८ ॥

अष्टाक्षरस्तृतीयोऽपि नमस्तस्यै नमो नमः ॥

एवं द्वाविंशतिश्लोकैर्ज्ञेयं मंत्रत्रयंबुधैः ॥ २९ ॥

ततो नमस्तस्यै नमो नम इत्यष्टाक्षरात्मकं तृतीयखंडं कार्यम् ॥ एवमिति ॥ एवमुक्तरीत्या द्वाविं
शतिश्लोकैर्मंत्रत्रयं कार्यम् ॥ तथा च या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेत्यादिचितिरूपेणेत्यंताये त्रयोविं
शतिः श्लोकास्त उक्तप्रकारेण सप्तषष्टिसंख्याका जाताः ॥ अथ च पूर्वैस्त्रयोदशमंतैः सह मेलनेना
शीतिर्मतसंख्योदाहृता कथितेत्यर्थः ॥ त्रयोदशश्लोकैरित्यत्र श्लोकशब्दो मंत्रपरः ॥ तदुक्तं कात्या

यनीतं वेचतुस्त्रिंशोपटले ॥ वेदाक्षरोमनुर्मध्ये महालक्ष्म्याः प्रतोषकृत् ॥ लक्ष्मीसूक्ते तु ताशब्दे
 नायमेवोच्यते शिव इति ॥ अनेन वचनेन मध्यखंडस्य वेदाक्षरत्वप्रतिपादनेन पूर्वोत्तरखंडयोः
 प्रतिपादनमर्थादुक्तं भवतीति ॥ अत्र केचिन्यायरसिकाः ॥ विष्णुमायादितो भ्रांतिरूपांते ली
 षिषाष्ठियुक् ॥ अवतारे पृथक् मंत्रास्तेषां त्रिषाष्ठिराहुतिरिति कात्यायनीतं वचनव्याख्यानावस
 रे संमुग्धाकारविभागदर्शनात्कथं विभागः कार्य इति विमर्शे बहवः पक्षाः संभवन्ति ॥ तथा हि ॥
 या देवाः त्यादौ पूर्वार्धमेको मंत्रः ॥ उत्तरार्धे तु समं स्यादश्रुतत्वादिति न्यायेन द्वौ पादौ द्वौ मंत्रौ ॥ अथ
 बाह्याविंशत्यक्षरश्चतुरक्षरः षडक्षर इति त्रयो मंत्राः ॥ अथवा विंशत्यक्षरः षडक्षरौ द्वौ इति ॥ अत्र
 मध्यममंत्रस्य नमो हिरण्यबाहव इत्यस्येवोभयतो नमस्कारत्वसंभवात् ॥ अथवा द्वितीयतृती
 यनमः शब्दयोः पूर्वतः परतः अपि वारह्यमन्वयः ॥ नमो भवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय चेत्यादौ द्विती
 यादि नमः शब्दानां काकाक्षिवदुभयत्रावृत्तिस्वीकारेण तेषामुभयतो नमस्कारात्मकत्वपक्षस्या
 पि स्वीकारात् ॥ तेन ह्यविंशत्यक्षराष्ट्राक्षरषडक्षरा इति त्रयो मंत्रा भवन्ति ॥ नमो नम इत्येव वानम इ
 त्येव वाभिन्नो मंत्रः ॥ मध्यमः षडक्षरोष्ट्राक्षरो वा दशाक्षरो वा चतुरक्षरो वेतरांशैकः वसिष्ठस्मृतौ
 शूद्रधर्मप्रकरणे स्याभ्यनुज्ञातो नमस्कारो मंत्र इति वाक्यस्य नम इति शब्दमात्रं व्यक्षरो मंत्र इति व्या

स्थानदर्शनात् ॥ अतएव नमःशब्दोद्वापिभिन्नैर्मन्त्रावन्यः सर्वैकइत्यादयस्तत्रेदशसंकटस्थ
लेविशेषवचनेनानिर्णयः कर्तव्यस्तदभावेहिजैमिनिप्रभृतिभिः परिशोधितन्यायेनानिर्णयः कर्त
व्यस्तत्रचयातेअग्नेअयाशयारजाशयाहराशयातनूर्वर्षिष्ठागव्हरेष्ठोग्रंवचोअपावधीस्त्वेपंवचो
अपावधीरितिमन्त्रेऽयाशयादित्रयेप्रत्येकंपूर्वभागेयातेअग्नइत्यस्यांतेतनूरित्यादेश्वयोगेनमन्त्रत्र
यस्वरूपस्यानुपंगोवाक्यसमाप्तिः सर्वेषुतुल्ययोगत्वादित्याधिकरणेनिर्णयदर्शनात्तेनैव न्यायेन

पूर्वैस्त्रयोदशश्लोकैः सहाशीतिरुदाहृताः ॥

स्तुतासुरैरिति श्लोकद्वयंचैवततोऽपिः ॥ ३० ॥

नमकचरममन्त्रस्यैकत्वेनपाठितस्यापिहोमेविभज्यमन्त्रत्रयकल्पनापेक्षयापृथिव्यामित्यादि
त्रयेनमोरुद्रेभ्यइतिपूर्वभागस्ययेषामन्नामिषवस्तेभ्यइत्यादेरुत्तरभागस्यचपूर्वोत्तरस्थानेप्रत्ये
कमनुपंगेणमन्त्रत्रयस्यसर्वसंमतत्वाच्च ॥ तेनपूर्वार्धस्यतुप्रतिमन्त्रंपूर्वभागेऽनुपंगः ॥ चरमाक्षरच
तुष्टयस्यतुप्रतिमन्त्रमन्तेनुपंगः ॥ तथाचयादेवीसर्वभूतेषुविष्णुमायेतिशद्धितानमस्तस्यैनमोनम
इतिचतुर्विंशत्यक्षरोऽष्टाक्षरैस्त्रिभिःपादैरेकोगायत्रीछंदस्कोमन्त्रःसिद्धोयमेवचत्रिःपठनीयः ॥

देवनातुभिन्नानुसंधेयेत्याहुस्तदापातरमणीयम् ॥ उक्तप्रकारोहिविशेषवचनाभावेतिरमणीय
 व ॥ परंत्वत्रपूर्वोक्तवचनसत्वेनविरोधात् ॥ वचनन्यायविरोधेवचनस्यैवप्राबल्यात् ॥ अत
 एवाभियुक्ताआहुः ॥ पुराणंमानवोधर्मःसांगावेदाश्चिकित्सितम् ॥ आज्ञासिद्धानिचत्वारि
 हंतव्यानिहेतुभिरिति ॥ भवदुक्तप्रकारेणमंत्रविभागस्वीकारेवक्ष्यमाणमालामंत्रार्णसंख्यावि
 रोधाच्च ॥ किंच ॥ गौडपादीयेकारिकामृतेपि ॥ विंशत्यक्षरपर्यंतंप्रथमोमंतर्द्दितः ॥ वेदाक्षरो
 द्वितीयस्तुतृतीयोष्टाक्षरःस्मृतइति ॥ अनेनवचनेनाप्युक्तमंत्रविभागस्यैवस्पष्टंप्रतिपादनात्
 ॥ किंच ॥ डामरेश्वरतंत्रेपिनमस्तस्यैतुषट्षष्टिःशेषार्धश्लोककाहुतिरित्यत्रभगवताशिवेनया
 देवीतितुषट्षष्टिरिति विहायनमस्तस्याइतिपदोपादानेननमस्तस्याइतिचतुर्थ्यंतस्यवेदाक्षर
 स्यैवमंत्रत्वप्रतिपादनात् ॥ नन्वेवमपित्रयाणामध्येकस्यनमस्तस्याइत्यस्यमंत्रत्वमितिनिर्णे
 तुमशक्यमितिचेन्न ॥ वेदाक्षरोमनुर्मध्येमहालक्ष्म्याःप्रतोषकृदितिकात्यायनीतंत्रवचनगत
 मध्यपदोपादानेनमध्यमस्यनमस्तस्याइत्यस्यमंत्रत्वनिर्णयात् ॥ अतएवमहालक्ष्म्याःप्रतोष
 कृदिति विशेषणंसंगच्छते ॥ एतेनात्रयेबहवःपक्षाःपूर्वमुक्तास्तेपिनिर्मूलाइतिसिद्धम् ॥ तस्मा

द्विंशत्यक्षरचतुरक्षराष्टाक्षराणामेवक्रमेणमंत्रत्वंश्रीमद्गोपादाचार्यादिसकलशिष्टसंमतमिति
 कृतमतयोमात्सर्यमुत्सार्याविदांकुर्वंतु ॥ अत्रविशेषस्तुमत्कृतावन्यत्रद्रष्टव्यः ॥ प्रकृतमनु
 सरामः ॥ अत्रविष्णुमायेत्यारभ्यभ्रांत्यंतैकविंशतिश्लोकेषुतंत्रांतरोक्तलक्ष्याउपरिधृतिस्तुष्टे
 रुपरिपुष्टिश्वेतिमंत्रद्वयमधिकंतथास्फूर्तिमेधाद्वयमपिपठ्यमानंप्रकृततंत्रानुसारिभिर्नादर्त्तव्य
 मितिभावः ॥ अथविष्णुमायाद्येकविंशतिदेवतानांसंग्रहः ॥ प्रथमाविष्णुमायोक्ताद्वितीयाचे
 तनाततः ॥ बुद्धिर्निद्राक्षुधाछायाशक्तिस्तृष्णातथाष्टमी ॥ क्षांतिर्जातिरथोलज्जाशांतिःश्र
 द्धात्रयोदशी ॥ कांतिर्लक्ष्मीस्ततोवृत्तिःस्मृतिरूपेणसंस्थिता ॥ दयातुष्टिस्ततोमाताभ्रांतिरि
 त्येकविंशतिरिति ॥ स्तुतासुरैरिति ॥ स्तुतासुरैःपूर्वमित्यादिविनम्रमूर्त्तिभिरित्यंतंश्लोकद्वयं
 मंत्रद्वयंभवतीतिशेषः ॥ ततस्तुतेतियुगलमितिकात्यायनीतंत्रोक्तेः ॥ एतेनकरोतुसानइत्यु
 त्तरार्धस्यमंत्रत्वंतुकेवलमंत्रजपएवबोध्यमित्युक्तंभवतीति ॥ ततोऋषिरिति ॥ तदनंतरंऋषि
 रुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥

पुनरिति ॥ पुनरुवाचमंत्रानंतरमेवंस्तवादीत्यारभ्यत्वयाकस्मान्नगृह्यतइत्यंताःसप्तदश

श्लोकरूपामंताइत्यर्थः ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोकत्रयमिति ॥ ततो
निशम्येत्यादितयः श्लोकात्मकामंत्राः ॥ दूतश्चेवेति ॥ च पुनर्दूत उवाचेत्येकोमंत्रः ॥ नव
श्लोकाइति ॥ देविदैत्येश्वरादिव्रजांतानवश्लोकरूपामंत्राः ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्ये
कोमंत्रः ॥ एकइति ॥ अत्रैकशब्देनेत्युक्तासातदादेवीत्येकश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ एकोन्यार्थे
प्रधानेचेतिकोशादेकशब्दः प्रधानवाचकः ॥ तेनतृतीयचरित्रेसरस्वत्याः प्राधान्यात्सरस्वतीप्र

पुनःसप्तदशश्लोकाऋषिःश्लोकत्रयंततः ॥

दूतश्चैवनवश्लोकाऋषिरेकोविकाततः ॥ ३३ ॥

धानोयमंत्रः ॥ तदुक्तंकात्यायनोतंते ॥ इत्युक्तेत्यादिमंत्रेणैकेनचसरस्वतीति ॥ अस्यमंत्र
स्यदोक्षापूर्वकलक्षजपतोजिह्वाजाड्यनाशइतिगुरूपदेशः ॥ अंविकेति ॥ अंविकापदेनदे
वीतेनदेवपुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ ३१ ॥

चतुःश्लोकीति ॥ ततःसत्यमुक्तमित्यारभ्यलाघ्वित्यंताश्चत्वारःश्लोकात्मकामंत्राः ॥ पुन
र्दूतइति ॥ पुनर्दूत उवाचेत्येकोमंत्रः ॥ चतुःश्लोकीति ॥ अवलिप्तेत्यादिगमिष्यसीत्यंताश्च

त्वारःश्लोकात्मकामंताः ॥ पुनःशिवेति ॥ शिवादेवी ॥ तेनदेव्युवाचेत्येकोमंतः ॥ श्लोकद्वय
मिति ॥ एवमेतदित्यारभ्यकरोतुयदित्यंतंश्लोकात्मकमंतद्वयमित्यर्थः ॥ मिलित्वेति ॥ एतच्छ्लो
कद्वयमिलित्वास्तुतासुरैरित्यारभ्यदेव्युवाचेत्यंताएकोनपंचाशन्मंताजाताइत्यर्थः ॥ ३२ ॥

चतुःश्लोकीपुनर्दूतश्चतुःश्लोकीपुनःशिवा ॥

श्लोकद्वयमिलित्वातुचत्वारिंशन्नवाधिकाः ॥ ३२ ॥

पूर्वोक्ताशीतिसंयोगादेकोनत्रिंशदुत्तरम् ॥

शतमेवंतुविज्ञेयमाहुतीनांचपंचमे ॥ ३३ ॥

इतिकारिकामृतेपंचमोध्यायः ॥ ५ ॥

अस्याध्यायस्यमंत्रसंख्याआह ॥ पूर्वोक्तेति ॥ एकोनत्रिंशदुत्तरशतमंताभवंतीतीशेषः ॥ यद्य
प्यध्यायारंभएवमंतसंख्योक्तातथापिश्लोकसंख्यातोमंतसंख्यायाश्चातीवभेदात्गणकबुद्धि
भ्रमानिरासार्थं द्विर्वद्धंसुवद्धमिति न्यायेनचपुनरुक्तिर्नदोषायेति ॥ ३३ ॥

अस्याध्यायस्य देवतामहासरस्वतीबोध्येति ॥ इतिकारिकामृतव्याख्याने च षकाभिधेः पंचमो
ध्यायः ॥ ५ ॥

विंशतिरिति ॥ अस्मिन् षष्ठेऽध्याये विंशतिश्लोकसंयुक्ते इत्याकर्ण्येत्यारभ्य मथांबिकामित्यंताः
सर्वेश्लोकरूपामंताः परिकीर्त्तिताः ॥ एका देवी ऋषित्रयम् ॥ एवं च चत्वार उवाचांताः विंशतिसं
ख्याका श्लोकात्मकामिलित्वा सर्वमंताश्चतुर्विंशतिसंख्याबोध्या इत्यर्थः ॥ ३४ ॥

विंशतिश्लोकसंयुक्ते षष्ठेऽध्याये प्रकीर्त्तिताः ॥

सर्वेश्लोकामंत्ररूपा देव्येकाथ ऋषित्रयम् ॥ ३४ ॥

संहत्याहुतयोज्ञेयाश्चतुर्विंशतिसंख्यकाः ॥

इतिकारिकामृते षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अस्याध्यायस्य देवताधूम्राक्षीतिकात्यायनीतंतरेऽष्टम् ॥ इतिकारिकामृतव्याख्याने च षका
भिधेः षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अथ सप्तमाध्यायस्य श्लोकसंख्या आह ॥ पंचविंशतीति ॥ पंचविंशतिश्लोकसंयुक्ते सप्तमे

ध्याये सर्वेश्लोकात्मका एव मंत्राः परिकीर्तिता इत्यत आह ॥ सर्वेश्लोकामंत्ररूपा इति ॥ ऋ
षीति ॥ उवाच पदां किं तौ हौ मंत्रौ ॥ तथा च सर्वे मंत्राः सप्तविंशतिसंख्यका बोध्या इत्यर्थः ॥
तदुक्तं कात्यायनीतं ॥ सप्तविंशत्यदो देवि भवंत्याहुतयः क्रमादिति ॥ अस्याध्यायस्यापि देव
ताधून्प्राक्षीत्यपितत्रैव स्पष्टम् ॥ तेन तदुपासकेनेदमध्याय इयमवश्यं पठनीयमित्यर्थः ॥ ३६

पंचविंशतिसंयुक्ते ध्याये चैव तु सप्तमे ॥ ३५ ॥

सर्वेश्लोकामंत्ररूपा ऋष्युवाच द्वयं तथा ॥

सप्तविंशतिरेवं तु मंत्रसंख्याः प्रकीर्तिताः ॥ ३६ ॥

इति कारिका मृते सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

इति कारिका मृतव्याख्याने च पकाभिधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अथाष्टमाध्यायस्य श्लोकसंख्या आह ॥ सार्धेति ॥ अत्रैकषष्टिश्लोकरूपामंत्राः ॥ अंते ध्या
यांते तेषां मातृगण इत्यर्थः श्लोकात्मको मंत्र इत्यर्थः ॥ तत्र प्राकृतमंत्रस्य मध्ये विच्छेदकरणापेक्ष
यांते विद्यमानस्यैवार्धस्य मंत्रत्वमुचितम् ॥ पूर्णानां निवेशोत्तरमेवार्धस्य निवेश इति न्यायात् ॥

किंच श्रीहर्षकृतमंत्रगुल्लेप्यंत्यार्धस्यैवमंत्रत्वमुक्तम् ॥ श्रीमद्गौडपादाचार्यचरणैः सप्तशतीभा
ष्येप्यंत्यार्धस्य प्रतीकग्रहणेन च तस्यैवमंत्रत्वं ध्वनितम् ॥ एतेन विशेषवचनाभावे मुखेन काली
जगृहे इत्यस्यार्धमंत्रत्वमुक्तवन्तः प्रत्युक्ताः ॥ कात्यायनीतंत्रटीकायां प्रकाशिका समाख्याया
मप्यंत्यार्धस्यैवमंत्रत्वमुक्तमित्यन्यत्र विस्तरः ॥ ३७ ॥

अष्टमाध्यायस्य मंत्रसंख्या आह ॥ एवमिति ॥ एवमुक्तमित्येकपष्टिश्लोकात्मकामंत्रा

सार्धैकपष्टिश्लोकाढ्येऽष्टमेध्याये प्रकीर्तिताः ॥

एकपष्टिश्लोकमंत्रा अंतर्धश्लोकमंत्रकः ॥ ३७ ॥

एकोर्धमंत्र अध्यायारंभे ऋषिरुवाचेत्येको मंत्रः सर्वमंत्रा मिलित्वा त्रिषष्ठ्या हुतयो भवन्तीति शे
षः ॥ अस्याध्यायस्य नवदेवताः ॥ ताश्च विधिशिवगुहविष्णुवाराहनृसिंहशक्राणां शक्तयः
सप्त ॥ एकाचंडिकाऽपरारक्ताक्षीयाचंडिकाया ललाटफलकानिःसृता ॥ एवं नव ॥ एतच्च
मूले एव स्पष्टम् ॥ कात्यायनीतंत्रेऽपि ॥ रक्ताक्षीदेवता चाष्टौ महाशक्तयः प्रकीर्तिता इति ॥ म
हाशक्त्य इत्यत्र त्रिचूक्तौ च संज्ञायामिति शक्यः क्वचिद्वदिकारादिति ङीष् बोध्यः ॥ रक्ताक्ष्या

एवनामांतरंशिवदूतीति ॥ एतदपिमूलएवस्पष्टम् ॥ एतेननवदेवतोपासकैरयमध्यायोऽवश्यं
पठनीयइतिभावः ॥ इतिकारिकामृतव्याख्यानेचपकाभिधेऽष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥

अथनवमाध्यायस्यश्लोकसंख्याआह ॥ एकोनेति ॥ नवमेध्यायेनवाधिकास्त्रिंशच्छ्लोका

एवमादौऋषिश्रैवात्रिपष्ठयाहुतयस्तस्था ॥

इतिकारिकामृतेऽष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥

एकोनचत्वारिंशच्चश्लोकैर्युक्तेसमीरिताः ॥ ३८ ॥

अध्यायेनवमेमंत्रास्तावंतोथमनुद्वयम् ॥

राजाऋषिश्रैतिचैकचत्वारिंशन्मनुस्त्वयम् ॥ ३९ ॥

इतिकारिकामृतेनवमोध्यायः ॥ ९ ॥

स्तावंतएवमनवः ॥ अथानंतरंमनुद्वयंराजोवाचऋषिरुवाचेतिमंत्रद्वयंतेनसर्वेमंत्राश्चैकच
त्वारिंशत्संख्यकाजाताइत्यर्थः ॥ मनुस्त्वयमितिजात्यैकवचनंमनवइत्यर्थः ॥ वस्तुतस्तुमनु
स्त्वयमित्येकवचनेननवमाध्यायस्यमंत्रत्वंसूचितम् ॥ तदुक्तंवृहत्तारारहस्ये ॥ काम्यार्चन

मुपक्रम्य ॥ पठेत्सप्तशतींचंडीमेकांतेचसमाहितः ॥ अथवानवमाध्यायंकेवलंवापठेच्छिवइ
ति ॥ अनेनैवज्ञापकेनतत्तद्देवतोपासकैस्तत्तदध्यायोवश्यंपठनीयइतिसिद्धम् ॥ अस्याध्या
यस्यदेवतेभैरवीतारेबोध्ये ॥ तदुक्तम् ॥ देवताभैरवीताराशृणुगोप्यंवराननइति ॥ ३८ ॥
३९ ॥ इतिकारिकामृतव्याख्यानेचषकाभिधेनवमोध्यायः ॥ १ ॥

अथदशमाध्यायस्यश्लोकसंख्याआह ॥ सार्धसप्तान्वितैरिति ॥ सप्तविंशतिमंत्राइति ॥
तत्तसप्तविंशतिसंख्यकाःश्लोकरूपामंत्राः ॥ ततोतिमइति ॥ ततस्तदनंतरंजज्वलुश्चाग्नय

सार्धसप्तान्वितैर्विंशश्लोकैस्तुदशमेपुनः ॥

सप्तविंशतिमंत्रास्तुश्लोकरूपास्ततोतिमः ॥ ४० ॥

इत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रइत्यंतिमपदेनसूचितम् ॥ तदुक्तंगौडपादीयेकारिकामृते ॥ अर्धमं
त्रोतिमःप्रोक्तइत्यादि ॥ अत्रकेचित् ॥ सार्धद्वाविंशतिर्मंत्राइतिप्रतीकमुपादायततःप्रवृत्ते
युद्धमितिश्लोकास्त्रयोदश ॥ तत्रापिसानिराधारेत्यर्धश्लोकात्मकोमनुः ॥ नियुद्धंस्वेतदादैत्य
इत्याद्यामनवोनवैत्यनेनेस्वकल्पितपद्येनसार्धद्वाविंशतिमंत्राणांव्यवस्थांकृत्वाजज्वलुश्चाग्न

यदित्यर्धस्ययामलतंत्रगतत्वंस्वीकृत्यमंत्रसंख्यापूरणार्थं हताश्वः सतदादैत्यइत्यर्धात्पूर्वमश्वा
श्रपातयामासेत्यर्धाधिकंस्वीकुर्वतितदसत् ॥ तत्रपूर्णानां निवेशोत्तरमेवार्धस्य निवेशइतिन्या
येनांत्यार्धस्यैवमंत्रत्वस्वीकारात् ॥ एकत्रनिर्णीतः शास्त्रार्थोऽसतिबाधकेऽन्यत्रापीतिन्याय
विरोधाच्च ॥ किंच ॥ भवदाभिमतं परस्परानिराकांक्षत्वरूपं मंत्रत्वमापिन संभवति ॥ तत्रापि
सेत्यत्र कुत्रकेत्याकांक्षायां पूर्वश्लोकोक्तगगनेपिसादेवीतिशेषपूरणाभावोनिराकांक्षशाब्दबोधा
भावात् ॥ अस्मन्मते त्वनन्यगतिकत्वेन तत्र तत्रानुवृत्त्याध्याहारादिना वाक्यपूर्तिराश्रयणीयै
वनतु तन्दिद्याऽमंत्रस्य मंत्रत्वस्वीकारः ॥ वस्तुतस्तु भवदाभिमतमंत्रलक्षणस्यात्र मंत्रसाधकत्वा
भावादित्युक्तमेव साविस्तरं पूर्वमस्माभिरिति ॥ यदापि ज्ज्वलुरित्यर्धस्ययामलतंत्रगतत्वंस्वी
कृतं तदापि न मनोरमम् ॥ अस्यार्धस्ययामलतंत्रेऽभावात् ॥ अनादिशिष्टाचाराविरोधाच्च ॥ किं
च ॥ न हि यामलतंत्रे सत्वोपि सप्तशत्यां सत्त्वाभावज्ञापकं मानं पश्यामः ॥ किंच ॥ नागोजी
भट्टकृतसप्तशतीटीकायां हताश्वः सतदादैत्यइत्यर्धात्पूर्वचर्मचार्ककरामलमिति व्याख्याने च
र्मचेत्यत्रत्यचकारेणाश्वसारथ्योः समुच्चयइति कथनादश्वान्श्चेत्यर्धस्योपयोगाभावात् ॥ तस्मा

द्वद्विप्राचीनपुस्तकेषु जज्वलुरित्यर्धस्य पाठसत्वेनाश्वांश्चेत्यस्याभावेन च प्रामाण्याभावात् ॥ अ
तएव प्रमाणमूर्धन्यैः श्रीमद्रौडपादाचार्यैः सप्तशतीभाष्ये जज्वलुरित्यर्धस्य प्रतीकग्रहणं कृतमि
त्यलंबहुना ॥ ४० ॥

ऋष्युवाच द्वयमिति ॥ तत्राध्यायारंभे ऋषिरुवाचेत्येको मंत्रस्ततः पंचश्लोकानंतरं चापरः
एवमुवाच द्वयमित्यर्थः ॥ देव्युवाच द्वयमिति ॥ तत्र प्रथमश्लोकद्वयोत्तरं देव्युवाचेति मंत्रस्त
अर्धश्लोकात्मको मंत्रो ऋष्युवाच द्वयं तथा ॥

देव्युवाच द्वयं चैव द्वात्रिंशन्मंत्रसंग्रहः ॥ ४१ ॥

इतिकारिकामृते दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

तः पुनः श्लोकद्वयानंतरं च देव्युक्तिरित्येवं देव्युवाच द्वयमित्यर्थः ॥ अस्मिन् अध्याये सर्वे मन्त्राः क
तिसंतीत्यत आह ॥ द्वात्रिंशदिति ॥ स्पष्टम् ॥ ४१ ॥

अस्याध्यायस्य शुभमर्दिनी सरस्वती देवता ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ दशमे सिंहमारूढा शू
लपाशविधारिणी ॥ मुख्या चतुर्भुजा वाणचापहस्ता शुभेक्षणेति ॥ यामले त्वष्ट्रभुजा त्वमुक्त

म् ॥ सरस्वत्यष्टहस्तातुवाणंचमुसलंतथा ॥ शूलचक्रंतथाशंखंघंटावैलांगलंतथा ॥ धनुरेता
निदिव्यानिहस्तैर्देवीविभार्त्तिसा ॥ श्वेतपर्वतसंकाशाश्वेतवस्त्राविभूषणा ॥ नानारत्नसमाकी
र्णवेदविद्याविनोदिनी ॥ आषाढेनवरात्रेतुपूज्याशुभनिबर्हिणीति ॥ इतिकारिकामृतव्या
ख्यानेचषकाभिधेदशमोध्यायः ॥ १० ॥

अथैकादशेध्यायेश्लोकसंख्याआह ॥ श्लोकानामिति ॥ अस्मिन्ध्यायेसार्धपंचाशच्छ्लो

श्लोकानांसार्धपंचाशत्क्षेयमेकादशेस्फुटम् ॥

पंचाशच्छ्लोकमंत्रास्तदंतेर्धश्लोकमंत्रकः ॥ ४२ ॥

काइत्यर्थः ॥ तत्रपंचाशच्छ्लोकरूपामंत्रास्तदंतेध्यायांतेतदातदावतीर्याहमित्यर्धश्लोकात्म
कोमंत्रः ॥ तदेवाह ॥ पंचाशदिति ॥ सार्धास्त्रयःसार्धाश्चत्वारइत्यादौत्रिचतुर्णांपरतएवार्ध
निवेशस्यलोकसिद्धत्वादितिभावः ॥ अतएवकात्यायनीतंत्रेभगवताशिवेनसार्धाःसर्वाहुतिर्दे
विपंचाशत्पंचसंयुताइत्यनेनांत्यार्धस्यैवमंत्रत्वमुक्तम् ॥ गौडपादीयेकारिकामृतेप्यर्धमंत्रोति
मःप्रोक्तइत्यादिनांत्यार्धस्यमंत्रत्वंस्पष्टमेवोक्तम् ॥ नचैवंमहामारीविनाशफलकामनयेत्थंय

दायदेतिश्लोकात्मकस्यप्रयोगउपलभ्यतेताद्विरोधइतिवाच्यम् ॥ अस्यश्लोकात्मकस्यमंत्रत्वं
 तुकेवलमंत्रजपएव नतुसप्तशतमंत्रविभागेमंत्रत्वामितिसविस्तरंज्ञानिनामपिचेतांसीतिमंत्र
 व्याख्यानेपूर्वमुक्तमितितत्रैवदृष्टव्यमितिदिक् ॥ एतेनभास्कररायैःशाकंभरीतिविख्यातित
 दायास्याम्यहंभुवीत्यस्यार्धमंत्रत्वंगुप्तवत्यामुक्तंतन्नादर्त्तव्यमित्युक्तंभवतीति ॥ अमुमेवाश
 यंमनसिनिधायमूलेएकदेशिमतमाह ॥ शाकंभरीति ॥ ४३ ॥

शाकंभरीतिविख्यातितदायास्याम्यहंभुवि ॥

एषोर्धमंत्रइत्याहुःकेचिदत्रविचक्षणाः ॥ ४३ ॥

देवीह्यमिति ॥ अस्मिन्नध्यायेदेव्युवाचेतिमंत्रहयामित्यर्थः ॥ तत्रप्रणतानांप्रसीदत्व
 मितिश्लोकानंतरंदेव्युवाचेत्येकोमंत्रस्ततःसर्वाबाधाप्रशमनामितिश्लोकानंतरमपरोदेव्युवाचे
 त्युवाचमंत्रइतिविवेकः ॥ ऋषिरिति ॥ अध्यायारंभेऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ देवाइति ॥
 वरदाहंसुरगणाइतिश्लोकानंतरंदेवाऊचुरित्येकोमंत्रः ॥ तथाचत्वारउवाचमंत्राःपंचाशच्छ्लो
 कमंत्राः ॥ एकोर्धमंत्रइतिमिलित्वापंचपंचाशत्संख्यकाःसर्वेमंत्राभवंतीत्यतआह ॥ पंचा

धिकमिति ॥ स्पष्टम् ॥ अस्मिन् अध्याये सर्वस्येत्याद्याः षोडशश्लोकानारायणीलिंगकाः कात्याय
नीतंत्रसंमताः संतिकचित्सर्वतः पाणीपादांतेत्यादिद्वयंत्रयं वाधिकं पठंतितत्प्रकृततंत्रानुसारिभि
र्नोपादेयं न वशत्यां वातेषां निवेशोस्त्विति बोध्यम् ॥ अस्याध्यायस्य देवता वैष्णवी बोध्या ॥ तदु
क्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ सार्धाः सर्वाहुतिर्देवि पंचाशत्पञ्चसंयुताः ॥ वैष्णवी देवता चात्र महागरुड
वाहनेति ॥ ४४ ॥ इति कारिका मृतव्यख्याने च षकाभिधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

देवीद्वयमृषिश्चैको देवा ऊचुरितीरितः

पंचाधिकं तु पंचाशन्मंत्रा वैतंत्रसंमताः ॥ ४४ ॥

इति कारिका मृते एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

अथ हादशोऽध्याये श्लोकसंख्या आह ॥ अष्टविंशदिति ॥ मंत्रसंख्या आह ॥ चत्वारिंशदि
ति ॥ एकलः एकः ॥ तेनैकचत्वारिंशत्संख्या जाता इति भावः ॥ तत्रेति ॥ तत्र दूरादेव पलायंते
स्मरतश्चरितं ममेत्यर्थं श्लोकात्मको मंत्र एकः ॥ इत्युक्ता सा भगवतीत्यर्थं श्लोकात्मको मंत्रश्चापर ए
व मर्थं श्लोकात्मकमाहुतिद्वयमित्यर्थः ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ दूरेत्यर्थेन सहिता अष्टाविंश

तिरूपकाइति ॥ तत्रैवचतुस्त्रिंशोपटले ॥ इत्युक्तेत्यर्धमंतोयंजपाच्छौर्यप्रदायकइति ॥ य
 तुसर्वममैतन्माहात्म्यंममसन्निधिकारकमित्यर्धतथानिशुभेचमहावीर्यशेषाःपातालमाययुरि
 त्यर्धचक्रमेणज्ञेयमितिगुप्तवत्यामुक्तंतदत्यंतोपहासारूपदम् ॥ दूरैत्यर्धेनसंहिताइतिप्रत्यक्षव
 चनविरोधात् ॥ किंच ॥ उवाचांतास्तुयेमंतास्तेर्धमंतात्मकाःप्रियइतिहरगौरीतंतविरोधा
 च्च ॥ गौडपादीयेकारिकामृतेपि ॥ अष्टाविंशतिमंताःस्युरेकाप्यर्धाहुतिस्तथेत्यनेनाष्टाविंश

अष्टत्रिंशच्छ्लोकयुक्तेप्यध्यायेद्वादशात्मके ॥

चत्वारिंशच्चैकलश्वमंत्रास्तत्राहुतिद्वयम् ॥ ४५ ॥

तिमंतानंतरंदूरैत्यर्धस्यैवसत्त्वेनतस्यैवमंतत्वस्वीकाराच्च ॥ इत्युक्तेत्यर्धस्यमंतत्वंतवर्धयुङ्गव
 भिःश्लोकैरितिव्याख्यानेगुरुचरणैःकात्यायनीतंतप्रकाशिकायांस्पष्टमुक्तमितितत्रैवद्रष्टव्य
 म् ॥ पुनर्ऋषिस्ततोर्धस्यादितिगौडपादीयेकारिकामृतेपीत्युक्तेत्यर्धस्यैवमंतत्वस्वीकाराच्च
 त्यन्यत्रविस्तरः ॥ ४५ ॥

अर्धश्लोकात्मकमितिपदमाहुतिद्वयमित्यत्रान्वेति ॥ श्लोकाइति ॥ अस्मिन्नध्यायेस

र्वैश्लोकात्मकामंताःसप्तविंशदित्यर्थः ॥ ऋषिरिति ॥ सार्धाष्टाविंशतिश्लोकानंतरं ऋषि
वाचेत्येकोमंतः ॥ तथादेव्युक्तिरिति ॥ अध्यायारंभेदेव्युवाचेत्येकोमंतः ॥ मंत्रसंख्येति ॥
सप्तविंशच्छ्लोकरूपामंताः ॥ अर्धात्मकौ द्वौ मंत्रौ तथोवाचपदां कितौ द्वौ मंत्रौ मिलित्वा सर्वमंत्रा
एकचत्वारिंशज्जाता इति भावः ॥ तदुक्तं कात्यायनोतंत्रे ॥ एवं तु द्वादशे एकचत्वारिंशन्मिता
हुतिरिति ॥ अस्याध्यायस्य तु देवतानुक्तत्वान्महासरस्वती बोध्येति ॥ ४६ ॥ इतिकारि

अर्धश्लोकात्मकं श्लोकाः सप्तत्रिंशन्मिता ऋषिः ॥

तथादेव्युक्तिरेकैव मंत्रसंख्या समीरिता ॥ ४६ ॥

इतिकारिकामृते द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

कामृतव्याख्याने च षकाभिधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

अथ त्रयोदशोऽध्याये श्लोकसंख्या आह ॥ त्रयोदश इति ॥ स्पष्टम् ॥ ऋषिरुवाचेत्यारभ्ये
ति ॥ तत्राध्यायारंभे ऋषिरुवाचेत्येकोमंतः ॥ एतत्ते कथितं भूपेत्यादितयः श्लोकात्मकामं
ताः ॥ आराधितासैवेत्यर्धश्लोकात्मक एकोमंतः ॥ एवं च ऋषिरुवाचेत्यारभ्य स्वर्गापवर्ग

दाइत्यंताः पंचमंत्रसंख्याबोध्या ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ एतत्ते कथितं भूपेत्यादिसार्धत्रयं मनु
रिति ॥ यत्तु ऋषिरेतत्तद्वर्धश्लोको मंत्रस्ततस्त्रय इति स्वकल्पितकारिकायामेतत्तद्वर्धस्य
मंत्रत्वमुक्तं तन् ॥ सार्धास्त्रयः सार्धाश्चत्वार इति वत्सार्धत्रयमित्यत्रापित्रयाणां परत एवार्धनिवे
शस्य लोकसिद्धत्वात् ॥ कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायामप्यंत्यार्धस्यैव मंत्रत्वस्वीकाराच्च ॥

त्रयोदशे सार्धसप्तदशश्लोकाः प्रकीर्तिताः ॥

ऋषिरुवाचेत्यारभ्य भोगस्वर्गापवर्गदा ॥ ४७ ॥

इत्यंताः पंचमंत्रास्ते मार्कण्डेयस्ततः परम् ॥

इतितस्य वचः श्रुत्वेत्यर्धमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ४८ ॥

किंच ॥ भवन्मते उवाचांतास्तु ये मंत्रास्तेर्धमंत्रात्मकाः प्रिय इति हरगौरीतंत्रविरोधात् ॥ मा
र्कण्डेय इति ॥ ततः परं मार्कण्डेय उवाचेत्येको मंत्रः ॥ ४७ ॥

इतितस्येति ॥ इतितस्य वचः श्रुत्वेत्यर्धश्लोकात्मको मंत्रः ॥ ४८ ॥

श्लोकमंत्रा इति ॥ ततः प्रणिपत्येत्यारभ्य यतात्मनोरित्यंता ये पंचश्लोकास्ते श्लोकात्मका ए

वमंत्रादित्यर्थः ॥ अथार्धेति ॥ अथानंतरंपरितुष्टेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ तदुक्तं ॥ कात्यायनी
तंत्रे ॥ इतितस्यवचोदितः ॥ श्लोकषट्कंततोदेवीवाक्यंस्यात्परमेश्वरीति ॥ अत्रेदंबोध्यम्
॥ इतितस्यवचोदितःआदितइतिपदच्छेदः ॥ आर्षःप्रयोगः ॥ एवंचेतितस्येत्याद्यर्धप्रतीक
ग्रहणेनादितःप्रथमतोर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ ततःश्लोकषट्कंश्लोकशब्दोमंत्रपरस्तथाचप्रणि
पत्येत्यादिपंचश्लोकात्मकामंत्राःपरितुष्टाजगद्धात्रीत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रइतिमंत्रषट्कमाद्य

श्लोकमंत्रास्ततोज्ञेयाःपंचैवाथार्धपद्यकम् ॥

देव्युवाचेतिमंत्रोयंततःश्लोकस्तुमंत्रकः ॥ ४९ ॥

धेनसहस्रमंत्राःसंपन्नाः ॥ यद्वा ॥ सार्धपंचसुश्लोकेषुश्लोकषट्कव्यवहारस्तुसार्धसप्तद
शसृष्टीरुपदधातीतिन्यायेनबोध्यः ॥ अन्यत्पूर्ववत् ॥ इयमेवचरीतिःकात्यायनीतंत्रप्र
काशिकायांगुरुचरणैरुक्तेति ॥ ध्वनितंचेदंगौडपादाचार्यैःसप्तशतीभाष्ये ॥ गौडपादीयेका
रिकामृतेष्येकादशार्धाद्भुतयइत्यादिनाषट्सुश्लोकेषुसप्तमंत्रत्वंबोधितमिति ॥ एतेनगुप्तवत्या
मितितस्यवचोमुखमितिपाठमवलोक्यश्लोकषट्कंततोदेवीतिप्रतीकमुपादायेतितस्यवचइ

त्यादिकं श्लोकपट्टकं श्लोकात्मकं मंत्रपट्टकमिति यथा श्रुतं भास्कररायै व्याख्यातं तन्नादत्तं व्यम् ॥
 इति तस्य वचो मुखमिति पाठेऽपि अंत्यार्धस्य हरगौरीतंतोक्तपरिभाषयामंत्रत्वेऽसिद्धे आद्यार्धस्ये
 तितस्य वचो मुखमिति तस्येत्यर्धमादिमंत्रं कृत्वोर्वरिताः पंचश्लोकात्मकामंत्रा इति सप्तमंत्रत्वं तु
 तुल्यमेवेति बोध्यम् ॥ देव्युवाचेतीति ॥ देव्युवाचेत्येको मंत्रः ॥ ततः श्लोकस्तु मंत्रक इति ॥
 तु शब्दो निश्चयार्थकः ॥ ततः परं यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपेति श्लोकात्मक एव मंत्र इत्यर्थः ॥ तदुक्तं
 कात्यायनीतंत्रे ॥ यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपश्लोकेनैकेन तोषक इति ॥ अत्र कात्यायनीतंत्रे प्रांचो
 गौडाः ॥ यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपनेमश्लोकेन तोषक इति पाठमवलोक्य नेमशब्दो ह्यर्धपर्यायस्ते
 न यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपेत्येकस्मिन्नेव श्लोके खंडद्वयं संपादयंति ॥ तथापि मार्कण्डेय उवाचेति
 ततोषत्रे मनुत्रयमिति पाठमवलोक्य ततोषत्रे नृपो राज्यामिति श्लोकद्वये प्रथमार्धमध्यैकश्लोकां
 तिमार्धात्मकं मंत्रत्रयं संपादयंति ॥ तथा देव्युवाच पुनश्चैव स्वल्पश्लोकत्रयेणैव ॥ अर्धयोरेव
 मंत्रत्वाद्भवंत्यत युगाहुतिरिति पाठमवलोक्य युगशब्दश्चतुःसंख्यावाचक इति स्वल्पैरहोभिर्नृप
 त इति श्लोकत्रये प्रथमार्धमध्यश्लोकद्वयांतिमार्धात्मकं मंत्रचतुष्टयं संपादयंति ॥ तत्र पाठद्वये को

सौमुख्यः पाठ इत्यत्र शिव एव शरणमिति ॥ यद्यप्येवं तथापि कात्यायनीतंत्रटीकायां प्रकाशि-
का समाख्यायां गुप्तवत्यामन्यत्र चोक्तपाठादर्शनेन कचिदपि दाक्षिणात्यसंप्रदाये तादृशमंत्र-
विभागादर्शनेन चोक्तपाठोऽप्रामाणिक इति मम प्रतिभाति ॥ ४९ ॥

मार्कंडेय इति ॥ ततो मार्कंडेय उवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोकमंत्रद्वयमिति ॥ ततो वब्रेनृपो राज्य-
मिति श्लोकात्मकं मंत्रद्वयमित्यर्थः ॥ ततो वब्रे मनुद्वयमिति कात्यायनीतंत्रोक्तेः ॥ ततो देवीति ॥

मार्कंडेयस्ततो मंत्रः श्लोकमंत्रद्वयंततः ॥

ततो देवी षडर्धानि सप्तमंत्राः स्मृता बुधैः ॥ ५० ॥

ततो देव्युवाचेत्येकोमंत्रः ॥ षडर्धानीति ॥ स्वल्पैरहोभिरित्यारभ्य तव ज्ञानं भविष्यतीत्यंता ये-
तयः श्लोकाः सतितत्तार्धात्मकाः षण्मंत्राः भवन्तीत्यर्थः एते षण्मंत्रा देव्युवाचेति मिलित्वा सप्तमं-
त्रा जाता इत्यत आह ॥ सप्तमंत्रा इति ॥ ५० ॥

मार्कंडेय इति ॥ ततो मार्कंडेय उवाचेत्येकोमंत्रः ॥ पद्यद्वयमिति ॥ तत्रेति दत्वेत्यर्थः श्लो-
कात्मक एकोमंत्रः ॥ बभूवां तर्हि तासद्य इत्येक श्लोकात्मकोमंत्रः ॥ सूर्याज्जन्म समासाद्येत्यर्थः

श्लोकात्मकएकोमंत्रः ॥ एवं च पद्यद्वये मंत्रत्रयं संपन्नमिति भावः ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥
 इति दत्वेत्यर्धमंत्रो वांछितार्थप्रपूरण इति ॥ ननु हौमंत्रौ पुनरुच्चार्य सावर्णिर्भावितामनुरितिका
 त्यायनीतंत्रवचनेनेति दत्वेति श्लोकात्मकौ हौमंत्रावुच्चार्य पुनः सावर्णिर्भावितामनुरित्यष्टाक्षरा
 त्मको ह्येकोमंत्र इति भ्रमवारणायाह ॥ आवृत्येति ॥ अत्र मूलकृता शिवेन सावर्णिर्भावितामनु
 रिति चरमश्लोकस्य चरमावयव एवाधिकः पठितः स अमंत्रो भवतीति शेषः ॥ उत्तरत्र मंत्रांतरत्वा

मार्केड्यस्ततः पद्यद्वये मंत्रत्रयं स्मृतम् ॥

आवृत्यात्राधिकोऽमंत्रः सावर्णिर्भावितामनुः ॥ ५१ ॥

भावद्योतनाय कंठरवेण पठित इति भावः ॥ तथा च संकर्षातिमसूत्रम् ॥ विद्यते वा न्यकालत्वा
 यथा याज्यासंप्रैषः यथा याज्यासंप्रैष इति ॥ ऋग्वेदब्राह्मणेपि ॥ अन्होरूपमन्होरूपमिति ॥ ऋ
 ग्विधानेपि ॥ नमः शौनकाय नमः शौनकायेति ॥ समाप्तं शास्त्रमिति तु तदर्थः ॥ अतएव हौमंत्रौ
 पुनरुच्चार्येति कात्यायनीतंत्रवचनव्याख्याने इति दत्वेत्यस्यार्धमंत्रत्वमुत्क्रावभूवांतर्हितासद्य
 इति श्लोकात्मकोमंत्रः सूर्याज्जन्मेत्यर्धात्मको द्वितीयः तौ हौमंत्रावुच्चार्येति सावर्णिर्भावितामनु

रित्येकपादात्मकं ग्रंथसमाप्तिबोधकं पठेन्नत्वस्याहुतिरिति प्रकाशिकायामुक्तं गुरुचरणैः ॥ ५१ ॥

अस्मिन् अध्याये सर्वे मंत्राः कति संतीत्यत आह ॥ एकोनत्रिंशदिति ॥ पूर्वोक्तप्रकारेण द्वादश
श्लोकात्मकाः एकादशार्धश्लोकात्मकाः षडुवाचमंत्रामिलित्वैकोनत्रिंशत्संख्याका आहुतय
इत्यर्थः ॥ यत्तु गुप्तवत्यां होमंत्रौ पुनरुच्चार्येति व्याख्याने इति दत्त्वोतिहौ श्लोकौ दंडकलितवत्पु
नरुच्चार्यमंत्रद्वयवर्धनेनेकोनत्रिंशत्संख्यापूर्तिः संपद्यत इत्युक्तं तन्न ॥ आहृतिविनैवोक्तरीत्या सं
ख्यापूर्तिः समर्थनात् ॥ किंच ॥ आहृत्तिकरणे मानाभावात् ॥ वक्ष्यमाणमालामंत्रार्णसंख्यावि

एकोनत्रिंशत्संख्याकामंत्रा अत्र स्मृता बुधैः ॥

रोधाच्च ॥ किंच ॥ भवन्मते मकारादिनुकारांतो मनुः परमदुर्लभः ॥ सत्संप्रदायविधिना ज्ञा
तव्यो ममवल्लभे ॥ अन्यथा विफलो मंत्रः सत्यं सत्यं मयोदितमिति कात्यायनीतंत्रवचनेन नार्क
डेय उवाचेत्यारभ्य सूर्याज्जन्मसमासाद्य सावर्णिर्भाविता मनु रित्यंतं यन्मंत्रत्वमुक्तं तन्न संगच्छते ऽ
स्मन्मते तु स्वरसतः संगच्छते ॥ अतएव भगवता शिवेन सप्तसप्तत्युत्तरचतुःशताधिकैकोनत्रिंश
तिसहस्रार्णात्मको मालामंत्रः सत्संप्रदायविधि नैव ज्ञातव्यो न तु भाट्टतंत्रादिन्यायेनेत्युक्तम् ॥

तदुक्तदुर्गाभक्तितरंगिण्यां कात्यायनीतंते ॥ मुनिमुन्यब्ध्यंकचंद्रेः प्रोक्तसप्तशतीस्तवम् ॥ ना
 तः परतरं किंचिदधिकं भुवनत्रय इति ॥ तस्मान्मदुक्तार्थ एव साधयानिति कृतमतयो मात्सर्यमु
 त्सार्यविदां कुर्वतु ॥ एतेनास्मिन्नध्याये चरमप्रतीकग्रहणेन चरमश्लोकस्यैव द्विरुच्चारणमिति के
 पांचिद्योजनमप्यपास्तम् ॥ यदप्यस्मिन्नध्यायेन वैवार्धमंत्रा इतिकेनचिदुक्तंतदपि न ॥ एका
 दशार्धाहुतयोद्वादशश्लोकमंत्रकाः ॥ उवाच वचनैः पङ्क्तिरेकोनत्रिंशदीरिता इति गौडपादीय
 कारिकामृतविरोधात् ॥ एतेनार्धमंत्राः सप्तेत्यपि निरस्तम् ॥ एतेनाधुनिकपुस्तकेषु यस्त्वित्या
 रभ्य एकादशार्धाहुतयोद्वादशश्लोकमंत्रकाः ॥ उवाच वचनैः पङ्क्तिरेकोनत्रिंशदीरिता इत्याहुस्त
 त्रकात्यायनीतंत्रविरोधः स्पष्ट एवेति दिगित्यंतो ग्रंथः पूर्वग्रंथविरोधेन निर्मूल इति ध्येयम् ॥ गौड
 पादीयकारिकामृतवचनस्य श्रुतितुल्यप्रमाणभूतत्वात् ॥ कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायामप्ये
 कादशार्धाहुतेरेव समर्थनात् ॥ किंच ॥ श्रीहर्षकृतमंत्रविभागगुच्छेपितथैवस्वीकारादिति सु
 धियोविभावयंतु ॥ अथात्रोवाचपदां कितानां मंत्राणां विचारः क्रियते ॥ तत्र प्रथमे ध्याये साव
 र्णिः सूर्यतनयो योमनुरित्याद्युक्तिः कस्येत्याकांक्षायाः सत्त्वादाद्योमार्कण्डेय उवाचेति मंत्रोऽपेक्षि

तएवास्ति ॥ ततोवैश्यमेकंददर्शसइत्युत्तरंराजोक्तित्वेपिराजोवाचेत्यस्यानपेक्षा ॥ सपृष्ठस्ते
नेत्यनेनैवतदर्थस्यनिबद्धत्वादितिकेचित् ॥ अन्येतुसावर्णिरित्यारभ्यप्रश्रयावनतो नृपमित्यंतं
भागुरिंप्रतिमार्कडेयवाक्यमेवबोध्यम् ॥ सुरथवैश्यसंवादस्यभूतपूर्वत्वेनतत्कथानकमेवभा
गुरिंप्रतिमार्कडेयोवोचत् ॥ अतएवतेनराज्ञासवैश्यःपृष्ठइतिकर्मणिप्रयोगस्वारस्यंतेनपृथक्
राजोवाचेत्यस्यानपेक्षेत्याहुः ॥ तथाप्रत्युवाचसतंवैश्यःप्रश्रयावनतो नृपमित्यनेनगतार्थत्वा
त्पुनर्वैश्यउवाचेतिमंतोनापेक्षितस्तथापिपूर्वोक्तकात्यायनीतंत्रवचनबलादस्त्येव ॥ एवंचचतु
र्भिरभिमादत्तइतिविहितमंत्रेषुद्वितीयादिमंत्रार्थबोधस्येवेत्याकर्ण्येतिश्लोकमंत्रार्थदशायां
द्वस्यार्थस्यपुनर्बोधस्यादृष्टार्थतावावाच्येतियथाकथंचित्समाधेयम् ॥ ततोदुर्वृत्ताःकिन्नुमे
मुताइत्यनंतरंराजोवाचेत्युवाचमंत्रःसोपेक्षितएवास्ति ॥ ततोनुबध्नास्तिमानसमित्युत्तरंवै
श्यउवाचेतिमंतोपेक्षितएव ॥ ततस्तेष्वप्रीतिषुनिष्ठुरमित्युत्तरंमार्कडेयोक्तिः ॥ ततोवैश्यपा
र्थिवावित्युत्तरंराजवाक्यम् ॥ ततोविवेकांधस्यमूढतेत्युत्तरंऋष्युक्तिः ॥ ततःसर्वेश्वरेश्वरीत्य
नंतरंराजोवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततस्त्वत्तोब्रह्मविदांवरेत्युत्तरंऋषिरुवाचेति ॥ ततोऽतुलां

तेजसः प्रभुरित्यनंतरं ब्रह्मोवाचेति मंत्रस्य नातीवापेक्षा तुष्टावयोगनिद्रांतामित्यनेन गतार्थत्वा
 तथापि अथ ब्रह्मोवाच ततस्त्वं स्वाहात्वं स्वधादिमा इति वचनेनानपेक्षितोप्यस्त्येवेति ॥ ततो हं
 तुमेतौ महासुरावित्युत्तरं ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेव ॥ ततो व्रियतामिति केशवमित्युत्तरं भगवदु
 क्तिः सापेक्षितैव ॥ तथैतावद्विद्वतं ममेत्यनंतरं ऋषिरुवाचेति मंत्रोपेक्षितएव ॥ तत आवां जही
 त्यर्थारंभे मधुकैटभा वूचतुरित्यपेक्षितमपि कैश्चित्पठ्यमानमपि ताभ्यां गदित इत्यनेन गतार्थत्वा
 तंत्रविरोधाच्च नास्ति ॥ ततः सलिलेन परिष्ठुतेत्युत्तरं ऋषिवाक्यमतीव संनिहितत्वेनानपेक्षितम
 पि ऋष्युक्तिश्च तथेत्युत्केत्यादि मंत्रद्वयं भवेदिति वचनबलादस्त्येव ॥ यामलपाठे त्वयं मंत्रो ना
 स्त्येवेति विशेषः ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ ततो द्वितीयेऽध्याये देवासुरमभूद्युद्धमित्याद्युक्तिः क
 स्येत्याकांक्षायाः सत्त्वादृषिरुवाचेति मंत्रोपेक्षितएवास्ति ॥ न च पूर्वाध्यायांत्यश्लोकांतमृष्यु
 क्तेरनुवृत्तिसत्त्वेन पुनरेतदध्यायारंभे ऋषिरुवाचेत्युक्तिर्मुधैवेति वाच्यम् ॥ अध्यायसमाप्तिबोध
 कवाक्यानां व्यवधानात्तत्र तत्राध्यायारंभे सूताद्युक्तिरिवात्रापि ऋष्युक्तेरावश्यकत्वात् ॥ मंडू
 कमुत्थानुवृत्तौ प्रमाणाभावात् ॥ ततः सूर्येद्राग्न्यनिले दूनामिति श्लोकारंभे कैश्चित्पठ्यमानंदे

वाञ्छुरित्यनपेक्षितत्वादेवनास्ति ॥ त्रिदशाः कथयामासुरित्यनेनैव गतार्थत्वात्प्रकृततन्त्रवि
रोधाच्च ॥ तत इत्थं निशम्येति श्लोकारंभे ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमपिकात्यायनीतन्त्रविरोधादेवना
स्ति ॥ तन्त्रांतरे तु ऋषिरुवाचेति पठ्यत एवेति ॥ तथा चात्र वचनबलाद्देववाक्यव्यवधानेपिमंडू
कपुल्याध्यायसमाप्तिपर्यंतमृषिवाक्यानुष्ठात्तिरन्यत्र स्पष्टम् ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ अथ तृ
तीयाध्यायरंभे ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ तत उवाच तं मंदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरमित्यने
न गतार्थत्वादनपेक्षितापितदंतदेव्युक्तिरस्त्येव ॥ देव्युवाचेति मन्त्रांतरे मन्त्रश्लोकस्ततः परमिति
कात्यायनीतन्त्रोक्तेः ॥ ततो गार्जिष्यं त्याशुदेवता इत्यनंतरं ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ इ
तितृतीयोऽध्यायः ॥ अथ चतुर्थाध्यायरंभेपिसमाप्तिबोधकवाक्यव्यवधानादेव ऋषिवाक्य
स्यानुवृत्त्यभावेन ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततः शक्रादयः सुरगणा इति श्लोकानंतरं दे
वाञ्छुरिति कैश्चित्पठ्यमानमपिशक्रादय इत्यनेन गतार्थत्वात्तन्त्रेनुक्तत्वाच्चानपेक्षितमेवाना
स्ति ॥ ततस्तैरस्मान् रक्ष सर्वत इत्युत्तरं देवकृतस्तवेन व्यवधानाद्दृषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥
ततः प्रणतान्सुरानित्युत्तरं देव्युवाचेरित्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततो ब्रियतामित्यर्थोत्तरं देवाञ्छुरि

त्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततःसर्वदाविकेइत्युत्तरं देवदेवीवाक्येन व्यवधानात्पुनर्ऋषिरुवाचेत्यपे
 क्षितमेवास्ति ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ततःपंचमाध्यायारंभेउत्तरीत्यैवऋषिरुवाचेत्यपेक्षि
 तमेव ॥ ततइतिकृत्वामतिदेवाइतिश्लोकोत्तरं देवाउचुरित्यपेक्षितमेवास्ति ॥ अत्रयपिदेवा
 हिमवंतंनगेश्वरम्॥जग्मुस्तत्रचगत्वाविष्णुमायांतुष्टुबुरित्यनेनदेवाएवतुष्टुबुरितिनिराकांक्ष
 शाद्वबोधेनपुनर्देवाउचुरित्यनपेक्षितंतथापिदेवाउचुस्ततःपरम् ॥ नमोदेव्यादितःश्लोकाइति
 कात्यायनीतंत्रवचनप्रामाण्यादनपेक्षितमपिस्वीकर्त्तव्यमेवेत्यन्यत्रविस्तरः ॥ ततोविनम्रमू
 र्त्तिभिरित्यनंतरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततःकौशिकीवाक्योत्तरंतत्पदनिर्वचनारंभे
 ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमपिसमीपेतस्यसत्वान्नोक्तंमंडूकछुत्थानुदात्तिसिद्धेः ॥ ततस्त्वयाकस्मा
 नगृह्यतइत्युत्तरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ अत्रकेचित् ॥ निशम्येतिश्लोकानंतरंशुभ
 उवाचतथेतिचेतिचचक्तव्येतिश्लोकोत्तरंपुनरपिऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमित्याहुस्तन्न ॥ निश
 म्येतिश्लोकेउत्क्राप्रेषयामासेतिशेषपूरणेनोवाचद्वययोपयोगाभावात् ॥ ततोत्तरश्लोकार्थः
 कर्म ॥ तथाचसशुभःचंडमुंडयोर्वचःनिशम्यममवचनात्सायत्रास्तेतत्रगत्वेतिचेतिचसामदा

माद्युपायेन सावक्तव्याच्च पुनः लघुक्षिप्रं संप्रीत्या यथाभ्योति तथा कार्यमिति सुग्रीवनामकं दूतं प्र-
त्युक्तवाप्रेषयामासेति वाक्यार्थः ॥ तेन कात्यायन्यादितं त्वेषूवाच ह्यस्याभावादप्रमाणमेव ॥
नतः श्लक्ष्णं मधुरयागिरेत्युत्तरं दूत उवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततो मत्परिग्रहतां व्रजेत्युत्तरं ऋ-
ष्युक्तिरप्यपेक्षितैवास्ति ॥ ततो ययेदंधार्यते जगदित्युत्तरं देवी वागप्यपेक्षितैवास्ति ॥ ततः
पाणिगृहातुमेलध्वित्युत्तरं दूतवागपितथैव ॥ ततो गौरवामागमिष्यसीत्यनंतरं पुनरपि दे-
व्युक्तिस्तथैव ॥ एवं चास्मिन्नध्यायेन वैवोवाचमंत्रा इति भावः ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥
अथ षष्ठाध्यायारंभे पूर्ववदप्युक्तिरपेक्षितैवास्ति ॥ ततो यक्षो गंधर्व एव वेत्युत्तरं ऋषिरुवाचे-
त्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ऋष्युवाच ह्ययोर्मध्ये दैत्यवाक्येन व्यवधानात् ॥ ततः केशाकर्षणवि-
व्हलमित्युत्तरं देव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततः किं ते करोम्यहमित्युत्तरं ऋष्युक्तिरप्यपेक्षि-
तैवास्ति ॥ एवं चात्र चत्वार उवाचमंत्राः संतीति ध्येयम् ॥ इति षष्ठोऽध्यायः ॥ अथ सप्तमा-
ध्यायारंभे पूर्ववदेव ऋष्युक्तिरपेक्षितैवास्ति ॥ ततो निशुंभं च हनिष्यसीत्युत्तरं ऋष्युक्तिरप्यपे-
क्षितैवास्ति ॥ इति सप्तमोऽध्यायः ॥ अथाष्टमाध्यायारंभे पूर्वदेव ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवा

स्ति ॥ अष्टमएकएवोवाचमंतोनत्वन्यइतिभावः ॥ तेनभक्ष्यमाणाइत्यर्थोत्तरंऋषिरुवाचे
 तितंत्रांतरोक्तमपिकात्यायनीतंत्रेऽनुक्तत्वान्नास्तीतिमंडूकप्लुत्यैवानुवृत्तिः स्वीकार्येत्युक्तंभव
 तीति ॥ इत्यष्टमोध्यायः ॥ अथनवमाध्यायारंभेराजोवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततो
 निशुंभश्चातिकोपनइत्युत्तरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ एवंचास्मिन्नध्यायेउवाचमंत्र
 ह्यमेवेति ॥ नवमोध्यायः ॥ दशमाध्यायारंभेपूर्ववदेवऋष्युक्तिरपेक्षितैवास्ति ॥ ततोयुध्यसे
 चातिमानिनीत्यनंतरंदेवीवागप्यपेक्षितैवास्ति ॥ ततएकैवाहमितिश्लोकानंतरंतत्तांतरसंमतं
 कैश्चित्पठ्यमानमपिप्रकृततंत्रेऽभावादृषिरुवाचेत्यपेक्षितमपिनास्ति ॥ ततस्तस्यादेव्यास्त
 नौजग्मुरित्यर्थानंतरंदेव्युवाचेत्यनपेक्षितमपिवचनबलादस्त्येवेति ॥ ततस्तिष्ठाम्याजौस्थि
 रोभवेत्युत्तरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ इतिदशमोध्यायः ॥ ततएकादशाध्यायारंभेपू
 र्ववदेवऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोदेव्याहतेतत्रमहासुरेंद्रइतिश्लोकानंतरंदेवाऊचु
 रित्यपेक्षितमपिप्रकृततंत्रेऽभावान्नास्त्येव ॥ सेंद्राःसुराइत्यनेनैवगतार्थत्वान्नातीवापेक्षेतिव
 हवः ॥ ततो लोकानांवरदाभवेत्यनंतरंदेव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोजगतामुरपकारक

मित्युत्तरंदेवाऊचुरित्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोऽस्मद्वैरिविनाशनामित्यनंतरंदेव्युवाचेत्यपेक्षि
तमेवास्ति ॥ एवंचचत्वारएवोवाचमंत्राःसन्ति ॥ इत्येकादशोध्यायः ॥ अथद्वादशाध्या
यारंभेपूर्ववद्देव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोदूरेत्यर्धश्लोकमंत्रानंतरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षित
मेवास्ति ॥ एवंचात्रद्वादवेवोवाचमंत्रावस्मिन्ध्यायेइतिभावः ॥ इतिद्वादशोध्यायः ॥ अथत्र
योदशाध्यायारंभेपूर्ववदेवऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोभोगस्वर्गापवर्गंदेत्यनंतरंमा
र्कंडेयउवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततःप्रत्यक्षंप्राहचंडिकेत्युत्तरंदेव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति
॥ ततःपरितुष्टाददामितदित्यर्धमंत्रानंतरंमार्कंडेयउवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततःसंगविच्यु
तिकारकमित्यनंतरंदेव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततस्तवज्ञानंभविष्यतीत्यनंतरंमार्कंडेयउ
वाचेत्यपेक्षितमेवास्तीतिषडुवाचमंत्रायथास्थानंसंल्येवेति ॥ अयंचोवाचपदांकितानांमंत्रा
णांनिर्णयः प्राचीनैर्वर्णितप्रायएवतथापिबालानांसुखबोधायसम्यक्परिष्कृत्योक्तइतिध्येय
म् ॥ एवंचसप्तशत्यांसर्वेउवाचपदांकितामंत्राःकात्यायनीतंत्रमतेसप्तपंचाशत् ॥ तत्संग्रह
श्चोक्तोगुप्तवत्याम् ॥ ब्रह्माभगवान्दूतोवैश्योदेवोनृपोमृकंडुसुतः ॥ देव्यृषयश्चैकैकहिहि

त्रिचतुःशरार्कऋक्षमिताः॥इतिसप्ताधिकपंचाशदुवाचपदांकितामंत्रा इति॥ त्रयोदशोऽध्यायः
 ॥ अथोसमुदितासंख्यावक्ष्यतेचंडिकामनोः ॥ श्लोकमंत्रोद्दिपान्मंत्रस्तथोवाचपदांकितः ॥
 नखार्णमंत्रोषेदार्षोऽगजार्णःषड्विधोमनुः ॥ श्लोकपिंडोऽध्यायपिंडोमंत्रपिंडइतित्रिधा ॥ इत्थं
 कथामार्गणश्वरविःसोमःखरःखरः ॥ रेखाचैवतुदुःसीमालोकउन्नसइत्यपि ॥ कात्यायनीतं
 त्रमतेकमात्संख्याविचक्षणैः ॥ बोध्येतिशेषः ॥ एतेनश्लोकमंत्रस्त्रिपान्मंत्रःपुनरुक्तोर्ध्वमंत्र
 कः ॥ उवाचांकितइत्येवमंत्रःप्रोक्तोत्रपंचधा ॥ मंत्रपिंडःश्लोकपिंडोऽध्यायपिंडइतित्रिधा

इत्येवंकीर्तितोमंत्रविभागश्चंडिकामनोः ॥ ५२ ॥

इत्यष्टौसुगमस्तोषःश्रीर्जलंसोमउन्नसः ॥ दुस्थेमालोकइत्याख्याःसंख्यास्तंतेत्रवर्णिताइ
 तिगुप्तवत्यामुक्ततन्निर्मूलम् ॥ सप्तशत्यांत्रिपान्मंत्रपुनरुक्तमंत्रयोरभावात् ॥ गुप्तवत्युक्तप्र
 कारेणतत्स्वीकारेतुकात्यायन्यादितंत्रविरोधइतिपूर्वमेवोक्तमस्माभिरितिदिक् ॥ ग्रंथमुपसं
 हरति ॥ इत्येवमिति ॥ मयानागोजीभट्टेनकात्यायनतंत्रमतंसम्यक्साधकबाधकोपन्या
 सादिभिर्विलोक्यज्ञात्वाचकारान्नकेवलंस्वपांडित्येनकिंतुगुरुपारंपर्यक्रमेणज्ञात्वैवंपूर्वोक्तप्र

कारेणचंडिकामनोःसप्तशत्याख्यमालामंत्रस्यसर्वाशापरिपूरकस्यसप्तशतमंत्रविभागःकीर्त्ति
तःकथितइत्यन्वयः ॥ ततचंडीनामपरब्रह्मणःपट्टमहिषीदेवता ॥ यद्गयाहातिवातोयंसूर्यो
भीत्याचगच्छति ॥ इंद्राग्निमृत्यवस्तद्वत्सादेवीचंडिकास्मृतेतिभुवनेश्वरीसंहितोक्तेश्चंडभानु
श्चंडवातइत्यादौभयजनकेचंडपदस्यप्रयोगाच्च ॥ भयजनककोपार्थकचंडिकोपइतिधातोः
पचायचिगौरादित्वान्डीषिकृतेचंडीतिपदानिष्पात्तिः ॥ अतएवकस्यविभ्यंतिदेवाश्चजातरोष

कात्यायनीतंत्रमतंमयासम्यग्विलोक्यच ॥

इतिश्रीशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टविरचितंकारिकामृतंसमाप्तम् ॥
स्यसंयुगइत्यादिनाप्रसादोनिष्फलोयस्यकोपोपिचनिरर्थकः ॥ नतंभर्त्तारमिच्छंतिषण्डपति
मिवस्त्रियइत्यादिनाचमहाभयजनकत्वेनैवकोपस्यसाफल्योक्तेः॥ तद्वशादेवनमस्तेरुद्रमन्य
वइत्यादिनाप्रथमंसम्यवएवनमस्कारदर्शनाद्भीषास्माहातः पवतेभीषोदेतिसूर्यः भीषास्माद
ग्निश्चंद्रश्चमृत्युर्धावतिपंचमइत्यादिश्रुत्यावाग्यादिभयजनककोपस्यापिपरब्रह्मलिंगत्वमक्षत
मेव ॥ अतएवमहद्भयंवज्रमुद्यतमितिश्रुतौवज्रपदेनब्रह्मैवोच्यतेनायुधविशेषोभयजनकत्वलिं

गादित्युत्तरमीमांसायांकंपनादित्यधिकरणे ॥ तत्स्वरूपंचोक्तंरत्नत्रयपरीक्षायामप्यप्यदोक्षि
 तैः ॥ नित्यंनिर्दोषगंधनिरतिशयसुखंब्रह्मचैतन्यमेकंधर्मो धर्मातिभेदद्वयमयतिपृथग्भूयमाया
 वशेन ॥ धर्मस्तत्रानुभूतिःसकलविषयिणीसर्वकार्यानुकूलाशक्तिश्चेच्छादिरूपोभवतिगुणग
 णश्चाश्रयस्यैकएव॥ कर्तृत्वंतत्रधर्मिकलयतिजगतांपंचकेसृष्टिपूर्वधर्मःपुंरूपमाप्त्वासकलज
 गदुपादानभावंविभर्ति ॥ स्त्रीरूपंप्राप्यदिव्याभवतिचमहिषीस्वाश्रयस्यादिकर्तुःप्रोक्तौधर्म
 प्रभेदावपिनिगमविदांधर्मिवद्ब्रह्मकोटीति ॥ अस्यार्थः ॥ नित्यंकालत्रयाबाध्यंदोषगंधेना
 पिरहितंनिरतिशयसुखात्मकमहितीयमेकंब्रह्मचैतन्यंमाययाकल्पितभेदसद्धर्मधर्मिभावमय
 तिप्राप्नोति ॥ जीवब्रह्मविभागवदनादिरयंधर्मधर्मिविभागः ॥ तत्रधर्मःस्वमात्रप्रकाशरूप
 स्यधर्मिणःपरब्रह्मणःसकलप्रपंचविषयानुभूतिर्भवति ॥ तदुक्तंकूर्मपुराणेशिवेनैव ॥ तथाहं
 संगतोदेव्याकेवलोनिष्कलःपरः ॥ पश्याम्यशेषमेवेदंयस्तद्देदसमुच्यतइति ॥ सएवधर्मः
 सकलकार्यानुकूलाशक्तिःसर्वोपिगुणगणश्चभवति ॥ तदुक्तंभेताश्वतरोपनिषदि ॥ परास्य
 शक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेति ॥ अस्यशक्तिःस्वाभाविकीस्वभाववि

भागप्राप्ताज्ञानरूपाबलरूपाकृतिरूपाचकारादिच्छारूपाचेत्यर्थः ॥ बलं नाम प्रयत्नमनपेक्षयां
 गुल्यग्रादिनापिमहापर्वतादिधारणानुकूलो व्यापारः ॥ धर्मः ज्ञानरूपाशक्तिः सैव धर्मिणः स
 कलगुणगणाद्यात्मिका चेति ॥ अतएवाभियुक्ता आहुः ॥ शक्तिशरीरमधिदैवतमंतरात्मा
 ज्ञानं क्रियाकरणमासनजालमिच्छा ॥ ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं किं किं न यद्भवसि देवि श
 शांकमौलेरिति ॥ तत्र सृष्टिपूर्वपंचके सृष्टिपालनसंहारातिरोधानानुग्रहरूपेषु विश्वस्य सृष्ट्यादिषु
 धर्मीकेवलं कर्त्ता भवति ॥ धर्मस्तु पुरुषवनितादिरूपेण विभागं प्राप्य पुरुषरूपेणोपादानं भवति
 वनितारूपेण दिव्यमहिषा भवति ॥ ते च पुरुषवनितेनास्मद्वादेव जीवकोटी किंतु ब्रह्मकोटीति
 वेदाविदांसिद्धांतः ॥ एवं चैकमेव ब्रह्मानादिसिद्धयामायया धर्मी धर्मश्चेति द्विविधमभूत्ततः सृष्ट्या
 रंभेयत्प्राथमिकमीक्षणंतदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयेति सो कामयत तत्तपो कुरुते इत्यादित्विविधश्रुति
 सिद्धज्ञानेच्छा क्रियासमष्ट्यात्मकं स एव धर्मः ॥ स च धर्म्यभिन्न एव तस्यैव धर्मत्वाच्छक्तिरिति
 संज्ञा ॥ अतएवाथातो धर्मा जिज्ञासेति कौलोपनिषत्प्रथमसूत्रे जैमिनीयसूत्रे इवन धर्मशब्दो जड
 परोऽपि तु ब्रह्मधर्मरूपश्चिच्छक्तिपर एवेत्युक्तं भास्कररायैः ॥ किंच ॥ चित्तिः स्वतन्त्रा विश्वसि

द्विहेतुरित्यादिशक्तिसूत्रैः शक्तेः परब्रह्मत्वमेव प्रतिपादितम् ॥ तथा चेदृशेक्षणाद्यात्मकचंडीचि
 दादिनामकसमष्टिवात्तिरूपधर्मात्मकशुद्धब्रह्माभिन्नानां ज्ञानेच्छाक्रियाणां तिसृणां व्यष्टीनां म
 हासरस्वतीमहाकालीमहालक्ष्मीरिति प्रवृत्तिनिमित्तवैलक्ष्येन नामरूपांतराणि तादृशनामरू
 पविशिष्टदेवतात्रयसमष्टित्वं प्रवृत्तिनिमित्तीकृत्य धर्मे चंडिकेति व्यवहारः ॥ अस्या एव नामांत
 रं महालक्ष्मीस्तुरीयेति स्पष्टं तत्र विदाम् ॥ इयं सप्तशत्याख्यमालामंत्रस्य देवतासमष्ट्यात्मि
 कामुख्येति सप्तशतीरहस्यव्याख्याने उपपादितं गुरुचरणैः ॥ आचार्यभगवत्पादैरपि सौंदर्यल
 हर्यां परब्रह्माभिन्नत्वमेव भगवत्या उक्तम् ॥ गिरामाहुर्देवीं द्रुहिणगृहिणीमागमविदो हरेः पत्नीं
 पद्मां हरसहचरीमाद्रितनयाम् ॥ तुरीयाकापित्वं दुरधिगमनिःसीममहिमामहामाये विश्वं भ्रमय
 सि परब्रह्ममहिषीति ॥ देवीभागवतेऽपि ॥ सगुणानिर्गुणाचेति द्विधा प्रोक्ता मनीषिभिः ॥ स
 गुणारागिभिः सेव्यानिर्गुणा तु विरागिभिरित्यादीनि बहूनि वचनानि द्रष्टव्यानि विस्तरभीतेर्नो
 च्यते विस्तरस्तु शक्तितत्त्वविमर्शिन्यामस्मत्कृतदुर्गामहोदधौ च द्रष्टव्यः ॥ एतेन मायावादमस
 रूतास्त्रं प्रच्छन्नं बौद्धमुच्यते ॥ मयैव विहितं देविकलैर्ब्राह्मणरूपिणेति श्लोको वैष्णवादिभिर

विश्वास्यएवेतिबोध्यम् ॥ यद्यस्मिन्श्लोकेवैष्णवानांविश्वासेतुमायःपीतांबरसुरइतिविष्णुवा
चकमायशद्वस्यावादशद्वेनसमासेवैष्णवोत्क्षिप्तपाषाणस्यवैष्णवशिरस्येवप्रपातोजातइति ॥
ब्राह्मणरूपिणेत्यत्रब्राह्मणैरूपयतिनिरूपयतीत्यर्थेण्यंताणिचिणिनौतृतीया ॥ नतुब्राह्मण
स्यरूपंब्राह्मणरूपंततोमत्वर्थीयः ॥ कर्मधारयान्मत्वर्थीयनिषेधात् ॥ तत्रकर्मधारयप
देनतत्पुरुषमात्रस्यग्रहणात् ॥ यद्वा ॥ स्यान्मायाशांवरीक्षपा ॥ दंभोबुद्धिश्चेतिहेमचंद्रको
शादंभोमायाशब्देनग्राह्यः ॥ तथाचदंभबादोवल्लभादिसंप्रदायमतेप्रसिद्धएवेतिवैष्णवमतनि
दापरोयंश्लोकइतिसद्भिर्विचारणीयमितिसंक्षेपः ॥ विस्तरस्तुविद्वन्मंडनखंडनेसहस्राक्षाभि
धेयंथेसदानंदगिरियतींद्रैरुक्तोऽनुसंधेयः ॥ वेदांतेषुमायायामिथ्यात्वप्रतिपादनंत्वविद्याया
मिथ्यात्वप्रतिपादनंनतुविद्यायाः ॥ विद्यायानित्यत्वमविनाशित्वंतुबृहदारण्यकेनहिद्रष्टुर्दृष्टे
र्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वान्नतुतद्द्वितीयमस्तियतो न्याद्विभक्तंयत्पश्येदित्यादिनोक्तमनु
संधेयमितिदिगित्यलंप्रासांगिकेनेतिशिवम् ॥ इतित्रयांशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ विद्यातुसप्तशत्या
ख्याचतुर्वर्गफलप्रदा ॥ कलैरानान्यागतिर्नान्यागतिर्नान्यागतिःशिवे ॥ १ ॥ एवंतंत्रागमे

घंटाघोषं श्रुत्वा तु सऽज्जनैः ॥ विद्वद्भ्यो हि नागेशः शिभद्वसुतस्तदा ॥ २ ॥ संप्रार्थितो हिविबुधा
 ततो व्याख्यां सुनिर्मलाम् ॥ कृत्वा तु सप्तशत्याश्च तथैव सराणि कृता ॥ ३ ॥ ततः सार्धं द्विपंचाश
 त्संख्यश्लोकैस्तु भूषितम् ॥ होमाद्यर्थं तु तंत्राब्धेः कारिका मृतमुद्धृतम् ॥ ४ ॥ ततः कतिपयैर्बर्षैर्मृतं
 तद्विषोपमम् ॥ लवणेनान्वितं दुग्धं विषवत्स्यात्तथैव च ॥ ५ ॥ इदमप्यमृतं जातमज्ञानलवणा
 न्वितम् ॥ अतः संप्रार्थितो हं वै श्रीमद्विजयशंकरैः ॥ ६ ॥ कौसो विजयशंकर इत्यपेक्षायामाह
 ॥ श्रीमत्सौराष्ट्रदेशे तु जामाख्यनगरं शुभम् ॥ तदीशो जामनृपतिः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ ७
 ॥ दाता कर्णसमः शूरः प्रजापालनतत्परः ॥ तद्वाज्येऽचलजीत्येतन्नाम्नाख्यातो हि नागरः ॥ ८
 ॥ द्विजः षकृर्मनिरतः शिवाराधनतत्परः ॥ ९ ॥ तत्सुतोऽपि महाशैवः श्रीमद्विजयशंकरः ॥ य
 दर्शनेन विबुधाः शिवांश इति मे निरे ॥ शैवासिद्धांतवेत्ता वै श्रीशिवाराधनोत्सुकः ॥ १० ॥ आयु
 र्वेदेति निपुणो धन्वंतरि रिवपरः ॥ दयागांभीर्यचातुर्यौदार्यादिगुणसंयुतः ॥ ११ ॥ योगशा
 स्त्रस्य मर्मज्ञस्तत्क्रियाकुशलः खलु ॥ मंत्रशास्त्रस्य तत्त्वज्ञस्तत्क्रियाकरणक्षमः ॥ १२ ॥ रा
 जकार्यकरः श्रीमान्पुत्रपौत्राद्यलंकृतः ॥ बावाभा इति नाम्ना च विख्यातो धरणीतले ॥ १३ ॥

यतःसंप्रार्थितोहंवैद्विचित्रारंपुनःपुनः ॥ अतःपौषपानार्थदोषशुद्धिकरंपरम् ॥ १४ ॥ बाल
कृष्णतनूजेनश्रीलक्ष्मीतनयेनच ॥ रमानाथेनविदुषाकारिकामृतटिप्पणम् ॥ १५ ॥ चष
काख्यंतुराचितांविद्वदानंदवर्धनम् ॥ तेनतुष्यतुसादेवीबालांबात्रिपुरेश्वरी ॥ १६ ॥ हंसःसा
रंयथादत्तेसारासारविवेकतः ॥ त्यक्तवासारंतथासारमंगीकुरुतपंडिताः ॥ १७ ॥ उक्तंमया
नस्वकपोलकल्पितंयथाश्रुतंश्रीगुरुवत्कृतःपरम् ॥ श्रीगौडपादाद्यविरुद्धमेतदूष्यंवचश्चेद्विबु
धैश्चशोध्यम् ॥ १८ ॥ चषकाख्याभिधोयंथःसंपूर्णःश्रावणेभवत् ॥ वर्षेमुन्यक्षिनंदंदौविक्र
मस्यमहौजसः ॥ १९ ॥ इतिश्रीमत्कर्करोपनामकंबलकृष्णसुतलक्ष्मिगर्भजरमानाथवि
राचितंकारिकामृतटिप्पणंचषकाख्यंसमाप्तम् ॥ श्रीमदाराध्यदेवतायाश्चरणकमलेर्पितमस्तु॥

इदंकारिकामृतव्याख्यानंचषकाभिधंराजदुर्गपत्तनेकाठियावाडप्रिन्टिंगप्रेससाख्यमुद्रायंत्रेश्री
महिजयशंकराज्ञयापंड्याकाशीरामात्मजाशिवशंकरेणमुद्रितम् ॥ शकाब्दाः१७९९

इतिकारिकामृतव्याख्यानंचषकाभिधं
समाप्तम्.

Centre for the Arts

IGNCA RAR

ACC. No. 2-533